

Saimaan ammattikorkeakoulu
Liiketalous Lappeenranta
Liiketaloudenkoulutusohjelma
Yritysten ja taloushallinnon juridiikka

Roope Laamanen

Osakeyhtiöiden veromuutos 2014 – Case: Yritys X Oy

Opinnäytetyö 2014

Tiivistelmä

Roope Laamanen

Osakeyhtiöiden veromuutos 2014 - Case: Yritys X Oy, 43 sivua

Saimaan ammattikorkeakoulu

Liiketalouden koulutusala Lappeenranta

Liiketalouden koulutusohjelma

Yritysten ja taloushallinnon juridiikka

Opinnäytetyö 2014

Ohjaajat: lehtori Jarmo Kemppinen, Saimaan ammattikorkeakoulu

Opinnäytetyön tarkoituksena oli pyrkiä selvittämään keskeisimmät muutokset vuoden 2014 alusta uudistettuun osakeyhtiöiden verotukseen. Muutokset kokivat muun muassa yhtiöiden tuloverotus ja osakkaille jaettavan osingon verotus. Pääpaino työssä on pienissä ja keskisuurissa listaamattomissa osakeyhtiöissä ja niiden omistajien henkilökohtaisessa verotuksessa, mutta julkisesti noteerat-
tuja eli listattuja yhtiötä käsitellään myös kappaleen verran.

Työssä oli case-yrityksenä Yritys X Oy, jolle oli tavoitteena tutkia, mitä veromuutos tämän yrityksen kannalta tarkoitti. Case-yrityksen avulla työhön saatiin yrittäjäosakas-näkökulma, koska monet pienet osakeyhtiöt ovat omistajansa/omistajiensa pyörittämiä.

Opinnäytetyössä käsiteltiin myös keinoja, joilla yrittäjäosakas ottaa palkkansa työstä, osinkoina vai palkkana. Lisäksi tutkimuksen pohjalta luotiin vaihtoehtoja, kuinka suunnitella yhtiön ja osakkaan verotusta. Verosuunnittelussa käytettiin esimerkkinä case-yritystä.

Opinnäytetyön tuloksena voi todeta, että yhteisöveron lasku lisää osakeyhtiöiden voittajakelpoisia varoja ja sitä kautta yhtiöiden varallisuutta. Tämä hyödyttää eniten voittoa tekeviä yhtiöitä. Osinkojen verotus päinvastoin kiristyi. Suurimmat kärsijät olivat pienten osakeyhtiöiden osakkaat, jotka joutuvat maksamaan nostamistaan osingoista enemmän veroja kuin aikaisemmin. Hyvällä suunnittelulla yhtiöillä on mahdollisuus välttää liiallista kaksinkertaista verotusta, jossa sekä yhtiö että osakas maksavat veroa samasta tuloksesta.

Asiasanat: osakeyhtiö, veromuutos, tuloverotus, osingon verotus, osakkeen matemaattinen arvo

Abstract

Roope Laamanen

The reform of corporations' taxation in 2014 - Case: Yritys X Oy, 43 pages

Saimaa University of Applied Sciences

Faculty of Business Administration Lappeenranta

Degree Programme in Business Administration

Specialisation in Corporate and Financial Law

Bachelor's Thesis 2014

Instructor: Mr Jarmo Kemppinen, Senior Lecturer, Saimaa University of Applied Sciences

The purpose of the thesis was to investigate the main changes of the tax reform in 2014 which affect limited companies. The changes impact, among other things, on corporation's income tax and the taxation of dividends. The main focus of the research is on small and medium-sized limited companies and their owners' personal taxation, but also public listed companies are briefly mentioned.

Involved in the research was a case company Yritys X Oy. The purpose was to find out what the reform means to this company. The company gave entrepreneurial shareholder's point of view for this thesis.

The thesis also deals with, e.g. how entrepreneurial shareholder can take the salary, as wages or dividend. It was also discussed the opportunities how to plan corporations' and owners' taxation. The case company was used as an example.

The results of the research show that the decrease in corporation tax rate will increase the distributions of profits and hence grow the capital of corporations. The winners are companies who make profit. On the contrary, the taxation of dividends was tightened. The losers are the shareholders of small limited companies who have to pay more taxes from dividends than previously. If companies design their operations, they can avoid unnecessary double taxation where corporation, as well as shareholders pay tax from same performance.

Keywords: limited company, reform of taxation, income tax, dividend tax, mathematical value of share

Sisällys	
1 Johdanto	6
1.1 Aiheen valinta	7
1.2 Tavoitteet ja rajaukset	8
1.3 Yrityksen esittely	8
1.4 Tutkimusmenetelmä ja rakenne	9
2 Osakeyhtiöiden verotus	10
2.1 Osakeyhtiö	10
2.2 Yrittäjäosakas	11
2.3 Palkka	12
2.4 Työpanokseen perustuva osinko	13
2.5 Osakaslaina	14
2.6 Laiton varojenjakso	14
2.7 Ulkomailta saatu osinko	15
2.8 Osakkeen matemaattisen arvon laskeminen	16
2.9 Nettovarallisuuden laskeminen	16
2.9.1 Varojen arvostaminen	17
2.9.2 Velkojen arvostaminen	18
3 Veromuutos	18
3.1 Pääomatulon verotus	19
3.2 Julkisesti noteeraamaton yhtiön verotus	19
3.2.1 Osakkaan verotus	20
3.2.2 Sijoitetun Vapaan pääoman jakaminen	24
3.2.3 Peitelty osinko	26
3.3 Julkisesti noteerattu yhtiö	27
3.3.1 Osakkaan verotus	28
3.4 Osakeyhtiön saamat osingot	30
4 Case-yrityksen verotus ja suunnittelu	30
4.1 Yrityksen verotus	30
4.2 Case-yrityksen osakkeen matemaattinen arvo	32
4.3 Osakkaan verotus	32
4.4 Verosuunnittelu	33
4.5 Case-yrityksen verosuunnittelu	34
4.6 Tulevat muutokset	37
5 Yhteenveto ja johtopäätökset	37
Taulukot	41
Lähteet	42

Lyhenteet

EVL	Elinkeinoverolaki
EU-valtio	Euroopan unionin valtio
ETA-valtio	Euroopan talousalueen valtio
OYL	Osakeyhtiölaki
SVOP	Sijoitettu vapaa oma pääoma
TVL	Tuloverolaki
YEL	Yrittäjän eläkelaki

1 Johdanto

Julkinen sektori pyörittää Suomen taloutta ja tarvitsee verotuloja aiheutuvien menojen kattamiseen. (Pohjola 2009, 118). Veropolitiikalla julkinen sektori pyrkii tasaamaan tuloeroja ja ohjaamaan markkinoita. Yritykset ovat yksi tärkeä veronmaksaja valtiolle. Suurin osa yritysten maksamista veronmäärästä tulee osakeyhtiöiltä. Osakeyhtiö on kaupparekisteriin merkityistä yritysmuodoista suosituin, syyskuussa 2014 yhteensä 249 387 kappaletta. (Patentti- ja rekisterihallitus 2014.)

Yhteisöjen verotusta koskeva laki on ollut viime vuosina yksi useimmin muutoksia kokeneista laeista. Viimeisen kahdenkymmenen vuoden aikana yhteisövero on joko noussut tai laskenut yhteensä viisi kertaa. 2000-luvulla yhteisöverokannan muutokset ovat olleet ainoastaan veroprosentin laskua. Vuosina 2000 - 2004 se oli 29 prosenttia, 2005 - 2011 verokanta laski 26 prosenttiin ja vuodesta 2012 vuoden vaihteeseen 2014 yhteisöjä verotettiin 24,5 prosentilla. (Mäkinen 2014, 18).

Jyrki Kataisen hallitus päätti vuoden 2013 aikana jälleen laskea yhteisöverokantaa aina 20 prosenttiin asti, tekemällä Suomesta pohjoismaiden vähiten yhteisöjä verotettavan valtion. Ruotsi verottaa yhteisöjä 22 prosenttiin, Tanska 25 prosenttiin ja Norja 27 prosenttiin verokannan mukaan. (Viitala 2014, 29.) Yhteisöverokannan laskulla hallitus pyrkii lisäämään niin kotimaisten kuin ulkomaalaisten yritysten kiinnostusta sijoittaa yritystoimintaan Suomessa.

Opinnäytetyön tarkoituksena on selvittää vuoden 2014 alusta voimaan tulleen osakeyhtiöiden tuloverotuksen muutosta verrattuna aikaisempaan. Osakeyhtiöiden tuloverotus muuttui vuodelle 2014 aikaisemman 24,5 prosentin sijaan niin, että osakeyhtiöiden tulosta verotetaan jatkossa 20 prosentilla. (Verohallinto 2014a).

Yhteisöveromuutoksen yhteyteen hallitus päätti muuttaa myös osakeyhtiöiden jakamien osinkojen verotusta. Osinkojen veromuutos sai aikaan paljon puhetta sekä mediassa että eduskunnassa. Ensimmäinen eikä vielä toinenkaan hallituksen päätös osinkojen verotuksesta mennyt läpi, vaan vasta kolmannella yrittämällä päästiin sellaiseen lopputulokseen, joka saatiin eduskunnan käsittelyyn

ja lopulta hyväksyttiin. (Mäkinen 2014, 9 - 10). Muutokset aiempaan lainsäädäntöön olivat huomattavat ja iskivät kovimmin pienten ja keskisuurten osakeyhtiöiden omistajiin.

Opinnäytetyön aiheeksi valikoitui lopulta osakeyhtiöiden- ja osinkojen veromuutos, sen vaikutus erityisesti pienten- ja keskisuurten osakeyhtiöiden omistajien verotukseen. Opinnäytetyössä pääpaino on listaamattomissa osakeyhtiöissä ja niiden jakamien osinkojen verotuksessa, mutta listattujen osakeyhtiöiden ja osinkojen verotusta käsitellään myös parin kappaleen verran.

Lisäksi sain opinnäytetyöhöni case-yritykseksi Yritys X Oy:n. Casen avulla opinnäytetyöhön saadaan esimerkkiryitys, jonka perusteella nähdään osakeyhtiöihin kohdistuva muutos. Tarkoituksena on kertoa, kuinka yhtiön omistajayrittäjä (henkilö, joka työskentelee omistamassaan yhtiössä) voi suunnitella henkilökohtaista verotustaan, kannattaako hänen ottaa työstään palkkaa vai nostaa osinkoja. Opinnäytetyö käsittelee osakeyhtiön ja sen osakkaan verotusta yleisellä tasolla eikä syvenny tarkkoihin yksityiskohtiin ja loputtomiin ”entä jos” erikoistilanteisiin, joita löytyy melkein yhtä paljon kuin yrityksiä on olemassa.

Aiheena osakeyhtiöiden ja osinkojenveromuutos on tuore ja ajankohtainen, koska verotus muuttui vuoden 2014 alusta lähtien. Aiheesta alkaa olla jo julkaistua tietoa alan ammattilaisilta, mutta tämä opinnäytetyö tarjoaa ainakin varsin räätälöidyn mallin case-yritykselle, jota se voi hyödyntää toimintaansa halutesaan. Tavoitteena on myös, että muut yritykset ja asiasta kiinnostuneet voivat hyödyntää opinnäytetyössä esille tulevia asioita kun käsiteellään vuoden 2014 alusta voimaan tullutta yhteisö- ja osinkoverotusta.

1.1 Aiheen valinta

Opinnäytetyön aiheen valitsin kiinnostukseni perusteella verotukseen. Opintojeni aikana syventyneet tiedot verotuksesta ovat vain kasvattaneet mielenkiintoa, ja kun opinnäytetyön aiheen valinta lähestyi, aloin pohtia, miten sen saisin liittymään verotukseen. Vuoden 2014 alkuun sattui useampi muutos verolainsäädäntöön, joten oli aika luontevaa valita aiheeksi veromuutos. Yritys- ja henkilöverotus kokivat muutoksia uuden lain mukaan, muun muassa osakeyhtiöiden sekä osinkojen verotusta muutettiin. Tämän vuoksi päätin opinnäytetyön ai-

heekseni vertailla nykyistä ja edellistä verotusta, mikä siinä muuttuu ja millä tavalla muutokset vaikuttavat osakeyhtiöiden omistajiin.

Lisäksi ajatuksenani oli saada opinnäytetyöhön mukaan toimiva osakeyhtiö, jonka tarkoituksena oli toimia esimerkkiyrityksenä ja jolle tutkimuksesta voisi olla konkreettista hyötyä. Lopulta mukaan löytyi Yritys X Oy, joka oli sopiva koluokkansa puolesta. Uuden verolain vaikutukset kohdistuvat eniten juuri pieniin ja keskisuuriin osakeyhtiöihin.

1.2 Tavoitteet ja rajaukset

Opinnäytetyön tavoitteena on selvittää muutos entisen ja nykyisin noudatettavan tuloverotuksen välillä. Tämä muutoksen selvittäminen on myös ensimmäinen tutkimuskysymys. Opinnäytetyössä suurin huomio keskittyy pienten ja keskisuurten yritysten verotukseen ja omistajien henkilökohtaiseen verotukseen, joka kokee suurimman muutoksen.

Toisena tutkimuskysymyksenä on selvittää, mikä on verorasitukseltaan omistajayrittäjälle edullisen tapa saada tuloa yrityksestään, palkkana vai osinkoina, tässä käytetään case-yritystä esimerkkinä. Lisäksi käsitellään, millä tavoin yhtiö voi investoinneillaan vaikuttavaa omistajien nostamaan osinkoon ja sen verotukseen.

Opinnäytetyö on rajattu käsittelemään ainoastaan osakeyhtiöiden veromuutosta ja osakkaiden verotusta. Työn pääpaino on julkisesti noteeraamattomissa osakeyhtiöissä, mutta lisäksi käsitellään lyhyesti julkisesti noteeratuiden osakeyhtiöiden vastaava muutos. Tekstissä käytetään julkisesti noteeraamattomista yhtiöistä myös nimitystä listaamaton osakeyhtiö ja julkisesti noteeratusta osakeyhtiöstä nimitystä listattu osakeyhtiö. Ja kun käytetään pelkkää yhtiö-sanaa, tarkoitetaan osakeyhtiötä. Opinnäytetyö rajattiin koskemaan yhtiöiden ja osinkojen verotusta Suomessa, mukaan otettiin kuitenkin ulkomailta Suomeen maksettu osinko ja sen verotus.

1.3 Yrityksen esittely

Opinnäytetyön case-yritys Yritys X Oy on metsäteollisuudelle palveluja tarjoava yritys. Yhtiön toiveen mukaisesti opinnäytetyössä sitä ei esitetä oikealla nimel-

lään, vaan yhtiöstä käytetään työssä nimitystä Yritys X Oy. Etelä-Savossa toimiva yritys työllistää noin parikymmentä henkilöä. Case-yrityksen omistajat työskentelevät yrityksessään, joten näin heidän avulla työhön saadaan omistajayrittäjä-näkökulma.

Yli kaksikymmentä vuotta toiminut yritys on menestynyt hyvin ja kasvattanut toimintaansa maltillisesti, mutta hyvällä menestyksellä. Jo useamman vuoden ajan sen liikevaihto on ylittänyt kolmen miljoonan euron rajan.

1.4 Tutkimusmenetelmä ja rakenne

Opinnäytetyö on tehty laadullisena eli kvalitatiivisena tutkimuksena. Yleisesti laadullisen tutkimuksen lähtökohtana on todellinen elämä. Sen pyrkimyksenä on selvittää tutkittavaa asiaa niin kokonaisvaltaisesti kuin mahdollista. Kvalitatiivisen tutkimuksen tarkoitus on löytää ja paljastaa tosiasioita. (Hirsjärvi, Remes & Sajavaara 2007, 157.)

Opinnäytetyö pohjautuu pitkälti verotusta käsitteleviin teoksiin, jonka pohjalta tutkimusta on työstetty ja muokattu case-tapaukseen. Opinnäytetyön alkupuoli painottuu osakeyhtiön toiminnan ja olennaisten käsitteiden tarkasteluun. Sen kautta päästään käsittelemään veromuutosta, mitkä osakeyhtiön toimintaan liittyvät kohdat verolainsäädännössä saivat päivitystä.

Opinnäytetyön loppupuolella tarkastellaan casetapausta eli Yritys X Oy:tä. Case study eli tapaustutkimus on yksityiskohtaista ja intensiivistä tietoa jostain yksittäisestä tai pienestä joukosta tapauksia. (Hirsjärvi ym. 2007, 130). Case-yritykselle on tarkoitus selvittää, millä tavalla tuloverotuksen lieventyminen vaikuttaa yhtiöön. Osakkaan osalta selvitetään osingon verotuksen muutosta, sekä millainen palkanmaksu on verotuksellisesti edullisin. Case-tutkimuksen pohjana ovat yritykseltä saadut tiedot ja muutaman edellisen vuoden vahvistetut tilinpäätökset.

Suurelta osin aineisto on hankittu kirjallisuudesta ja internetlähteistä, jotka käsittelevät verotusta. Ajankohtainen lainsäädäntö ja verotusta koskevat ohjeistukset on haettu Finlexin ja Verohallinnon internetsivustoilta.

2 Osakeyhtiöiden verotus

Osakeyhtiö on osuuskunnan tapaan itsenäinen verovelvollinen, jonka tuloa verotetaan osakeyhtiön tulona. Osakeyhtiön verotuksella ei ole vaikutusta yhtiön osakkaan henkilökohtaiseen verotukseen. Yhteisöjen tuloveroprosentti on vuodesta 2014 eteenpäin 20 prosenttia. (Verohallinto 2014a.)

2.1 Osakeyhtiö

Osakeyhtiö on osakkeenomistajistaan erillinen oikeushenkilö, joka syntyy rekisteröimisellä. Osakkeenomistajat eivät vastaa henkilökohtaisesti yhtiön velvoitteista. Yhtiöjärjestyksessä voidaan kuitenkin määrätä osakkeenomistajan velvollisuudesta suorittaa erityisiä maksuja yhtiölle. (OYL, 1 luku 2 §.)

Osakeyhtiö on yhden tai useamman henkilön perustama yhtiö. Osakeyhtiö perustetaan osakkeenomistajien tekemällä kirjallisella perustamissopimuksella. Osakeyhtiö syntyy, kun se merkitään kaupparekisteriin, tätä ennen osakkaat ovat sijoittaneet yhtiöön listaamattoman osakeyhtiön vähimmäispääoman eli 2 500 euroa. (Viitala 2014, 21.) Osakeyhtiön toiminnan tarkoituksena on tuottaa voittoa osakkeanomistajille, ellei yhtiöjärjestyksessä toisin mainita (OYL, 1 luku 5 §).

Osakeyhtiön osakkaat eivät vastaa henkilökohtaisesti yhtiön velvoitteista. Mutta heidän vastuulleen kuuluu kuitenkin vastata myös henkilökohtaisista velvoitteista, joihin he ovat osakeyhtiön nimissä sitoutuneet ennen yhtiön merkitsemistä kaupparekisteriin. (Viitala 2014, 22.)

Osakeyhtiöiden on jätettävä veroilmoitus neljän kuukauden kuluessa tilikauden päättymiskuukauden lopusta lukien. Jos osakeyhtiöllä on lyhempi tilikausi kuin kalenterivuosi, niin veroilmoitus on annettava kaikilta tilikausilta erikseen, mikäli tilikaudet päättyvät saman vuoden aikana. Lopulliseen verotukseen tämä ei kuitenkaan vaikuta, vaan se toimitetaan yhdessä koko verovuodelta. (Tomperi 2014, 16 - 17.)

Osakeyhtiön verotettava tulo lasketaan seuraavasti: yhtiön veronalaisista tuloista vähennetään vähennyskelpoiset menot, kuten tulonhankkimiskustannukset. Verotettavaa tuloa syntyy, kun yhtiöllä on enemmän tuloja kuin menoja, mutta jos menot ovat vastaavasti suuremmat kuin tulot, yhtiö tekee tappiota. Verotet-

tavan tulon laskemisen perustana on kirjanpito. On kuitenkin mahdollista, että verotettava tulo on eri kuin kirjanpidon tulos, tämä johtuu kirjanpidon ja verotuksen eroavaisuuksista. (Verohallinto 2014a.)

Osakeyhtiön kolme tulolähdettä ovat elinkeinotulolähde, maatalouden tulolähde sekä henkilökohtainen tulolähde. Jokaisen tulolähteen tulos lasketaan erikseen, ja sen jälkeen tulolähteiden tulokset lasketaan yhteen. Lopullinen tulos määrää yhtiön maksaman yhteisöveron määrän. (Verohallinto 2014a.)

Osakeyhtiöiden verotuksessa vahvistetut tappiot ovat mahdollista vähentää seuraavien kymmenen verovuoden ajan tuloksesta. Tappiot saa vähentää kuitenkin vain sen tulolähteen tuloksesta, josta se on myös syntynyt. Yhtiö menettää oikeuden vähentää tappiot, jos sen osakkeista yli puolet on vaihtanut omistajaa joko suoraan tai välillisesti tappiovuoden aikana tai sen jälkeen. Tappionvähentämisoikeuden menetykseen voi kuitenkin halutessaan hakea poikkeuslupaa omistajanvaihdoksesta huolimatta. (Verohallinto 2014a.)

Osakeyhtiönlain mukaan osakeyhtiön voi jakaa laillisesti varoja osakkeenomistajilleen neljällä eri tavalla:

- 1) voitonjaolla eli osinkona ja varojen jakamisella vapaan oman pääoman rahastosta
- 2) osakepääoman alentamisella
- 3) omien osakkeiden hankkimisella ja lunastamisella
- 4) yhtiön purkamisella ja rekisteristä poistamisella (Viitala 2014, 35).

Osakeyhtiö ei saa jakaa varoja, jos varojen jako aiheuttaa yhtiölle maksukyvyttömyyden (OYL, 13 luku 2 §).

2.2 Yrittäjäosakas

Tässä opinnäytetyössä puhutaan useassa kohdassa listaamattoman osakeyhtiön osakkaasta, joka työskentelee omistamassaan yhtiössä, tästä henkilöstä käytetään nimitystä yrittäjäosakas. Yrittäjäosakkaan asema yrityksessä on erilainen verrattuna siihen, jos hän olisi tavallisessa työsuhteessa tai hän olisi osakas, joka ei kuitenkaan ole yrittäjäosakasasemassa.

Yrittäjäosakkaan tulee esimerkiksi itse hoitaa eläkevakuutuksen hoitaminen. Yrittäjän eläkelaki, YEL, koskee osakeyhtiön osakasta, joka työskentelee johtavassa asemassa yrityksessä ja hänen omistuksensa osakepääomasta tai osakkeiden tuottamasta äänimäärästä on yksin yli 30 prosenttia, tai lisäksi mikäli yhdessä samassa taloudessa asuvien perheenjäsentensä kanssa yli 50 prosenttia. (Holopainen 2014, 135.)

Osakas katsotaan yrittäjäksi, jos hänen työskentelynsä yhtiössä ei tapahdu virka- tai työsuhteessa. Lisäksi muut ehdot, että hän on eläkelain piirissä, ovat seuraavat: yrittäjä on 18–67-vuotias, yritystoiminta on kestänyt vähintään neljä kuukautta ja arvioitu työtulo on vähintään 7 430,59 euroa vuodessa (2014). (Eläketurvakeskus). Mikäli osakas on YEL-vakuutuksen piirissä, häneltä peritään vuonna 2014 ennakkoperinnässä 1,32 prosentin suuruinen sairaanhoitomaksu sekä 0,97 prosentin päivärahamaksu YEL-työtulon perusteella. (Holopainen 2014, 150.)

2.3 Palkka

Yrittäjäosakkaalle palkka on vartenotettava vaihtoehto nostaa ”voittovaroja” yhtiöstä. Palkka ei ole kuitenkaan osakeyhtiölain mukainen voitonjakomuoto, vaan se on kirjanpidollisesti kuin verotuksellisesti meno, joka on vähennyskelpoinen verotuksessa. Tämän takia palkka eroaa osingosta siinä mielessä, että osinko ei ole osakeyhtiölle verotuksessa vähennyskelpoinen erä. Palkkaa verotetaan saajansa ansiotulona. (Viitala 2014, 89.)

Palkanmaksua voi käyttää hyväksi niin osakeyhtiön kuin osakkaan verosuunnittelussa. Koska palkka on vähennyskelpoinen erä, se pienentää yhtiön tulosta ja näin myös verotettavaa tuloa. (Viitala 2014, 90.) Yhtiössä työskentelevä osakas voi suunnitella haluamallaan tavalla, ottaako yhtiöstä palkkaa vai ei, nostaako osinkoja vai suunnitteleeko verotuksellisesti edullisimman yhdistelmän. Yrittäjäosakkaalle maksetun palkan ja huojennetusti nostetun osingon verorasitukset kohtaavat noin 25 000 euron rahamäärässä, joten oikeanlaisella suunnittelulla voi säästää maksettavaksi tulevia veroja (suunnittelusta tarkemmin kohdassa 4.4 Suunnittelu ja 4.5 Case-yrityksen verosuunnittelu).

2.4 Työpanokseen perustuva osinko

Osakeyhtiölain mukaan on mahdollista, että osakeyhtiön osakekanta voi muodostua eri osakkeista. Nämä erilaiset osakkeet tuottavat toisistaan erilaiset oikeudet osakeyhtiön jakamaan osinkoon. Yleensä tällaisia eri oikeuksia tuottavia osakkeita käytetään, jos omistajien henkilökohtaiset työpanokset vaikuttavat suuressa määrin yhtiön tulokseen. Näin he saavat siten myös osinkoa suhteessa tehtyyn tulokseen. (Viitala 2014, 61.) Poikkeavista osakkeista ja sitä kautta eri tavalla määräytyvästä osingonjaosta on määrättävä yhtiöjärjestyksessä (Viitala 2014, 65).

Kiteytettynä työpanososinko on osinko, jota verotetaan palkkana tai työkorvauksena, jonka jakoperusteena on osingon saajan tai tämän lähipiirin kuuluvan henkilön työpanos (Verohallinto 2010).

Työpanokseen perustuva osinko on sen henkilön ansiotuloa, jonka työpanoksen perusteella se on syntynyt. Työpanosingoksi katsotaan ainoastaan sellainen osinko, jonka jakoperusteena on osingonsaajan tai tämän intressipiirin kuuluvan henkilön työpanos. (Viitala 2014, 63 - 64). On siis mahdollista, että työpanososingosta verovelvollinen on työnsuorittaja eikä osingonsaaja. Näin tapahtuu, kun osingonsaajana on työnsuorittajan omistama yhtiö tai hänen sukulainen. Työpanososinko on työnsuorittajan tuloa, vaikka hän ei olisi koskaan jaettua osinkoa omakseen saanut. (Tomperi 2014, 57.)

Osinkoa, joka maksetaan esimies- tai vastuuasemassa olevalle henkilölle, pidetään työpanososinkona, jos se maksetaan bonuspalkkiojärjestelmään rinnastettavalla tavalla esimerkiksi jonkin vastualueen tulokseen perustuvalla tekijällä. (Viitala 2014, 65.)

On myös mahdollista, että osakeyhtiö jakaa osakkeenomistajalle osinkoa sekä osakeomistuksensa että hänen työpanoksensa perusteella. Tässä tapauksessa omistuksen perusteella saatua osinkoa verotetaan normaalisti osakeverosäännösten mukaisesti ja työpanokseen perustuvaa osinko erikseen työpanokseen perustuvan osingon verotuksen mukaisesti ansiotulona. (Viitala 2014, 67.)

Työpanososinko on ansiotulona verotettavaa palkkaa, se eroaa tavallisesti jaetusta osingosta kuitenkin niin, että osingon maksava yhtiö voi vähentää jaetun työpanososingon verotuksessaan toisin kuin osingon, joka ei ole vähennyskelpoinen. (Tomperi 2014, 57). Poikkeuksena normaalin palkan vähennyskelpoisuuteen on se, että kun palkka voidaan vähentää sen vuoden verotuksessa, jolloin se on aiheutunut, työpanososingon voi vähentää vasta sen verovuoden aikana, jona osingonjakopäätös on tehty. (Viitala 2014, 71).

2.5 Osakslaina

Osakslainalla voidaan tarkoittaa joko yhtiön osakkeenomistajalleen antamaan velkaa tai vaihtoehtoisesti osakkeenomistajan yhtiölle antamaa velkaa. Osakslainan verotuksesta säädetään TVL 2 luvun 53 a §:ssa, jonka mukaan se on osakkeen omistajalle veronalaista pääomatuloa, jos verovelvollinen, hänen perheenjäsenensä tai yhdessä omistavat vähintään 10 prosenttia yhtiön osakkeista tai vastaavan osuuden osakkeiden tuottamasta äänimäärästä. (Immonen, Ossa & Villa 2014, 286.)

Verovuoden lopussa luonnollisen henkilön osakeyhtiöltä ottaman rahalainan takaisin maksamatta oleva määrä pidetään veronalaisena pääomatulona. Jos osakas on maksanut velkaa pois ennen verovuoden päättymistä, tätä osaa lainasta ei veroteta. (Tomperi 2014, 61 - 62.)

Osakslainan määrä vaikuttaa listaamattoman yhtiön osakkaan saaman osingon verotukseen, niin kuin jäljempänä kohdassa 2.8 Osakkeen matemaattisen arvon laskeminen kerrotaan.

2.6 Laiton varojenjak

Osakeyhtiönlain 13:1.3 mukaisesti laitton varojenjak

- varojen jakoa, vaikka taseessa ei ole jakokelpoisia varoja (negatiivinen tasetesti)
- varojen jakoa, joka vaarantaa yhtiön maksukyvyn (maksukykytesti negatiivinen)
- varojen jakoa osakeyhtiönlain muussa kuin lain kussakin jakotilanteessa edellyttämässä järjestyksessä

– jokin muu liiketapahtuma, joka vähentää yhtiön varoja tai lisää sen velkoja ilman liiketaloudellista perusteita. (Immonen ym. 2014,198.)

Osakeyhtiölain 20 luvun 23 §:n mukaan sanotaan, jos osakeyhtiössä havaitaan, että yhtiön oma pääoma on negatiivinen, yhtiön hallituksen on välittömästi tehtävä ilmoitus kaupparekisteriin, että se on menettänyt osakepääomansa. Seurauksena varojen laittomasta jakamisesta voi seurata velvollisuus palauttaa saadut varat korkoinen, jakoon osallistuneille henkilöille velvollisuus korvata yhtiölle tai velkojille tästä aiheutunut mahdollinen vahinko tai jopa rangaistus-sanktio. (Immonen ym. 2014, 200).

2.7 Ulkomailta saatu osinko

Osingonjakotapauksissa, joissa osingonsaaja on toisesta valtiosta, tapahtuu seuraavalla tavalla; osingonsaaja on verovelvollinen asuinvaltiossaan ja rajoitettusti verovelvollinen valtiossa, josta hän saa osinkoa. Useasti valtioiden välillä on verosopimuksia, joiden avulla varmistetaan, ettei osinko joudu kaksinkertaisen verotuksen piiriin. Yleensä kaksinkertainen verotus poistetaan niin, että asuinvaltiossa hyvitetään osingonsaajan vero, joka lähdevaltiossa on maksettu. (Tomperi 2014, 188.)

Kun osingonjako tapahtuu ulkomailta Suomeen, vaikuttavana tekijänä pidetään sitä, mistä osingot saadaan: saadaanko osingot EU- tai ETA-valtioista vai näiden ulkopuolella olevista yhteisöstä, ja onko valtioiden välillä verosopimuksia. Toisena vaikuttavana tekijänä pidetään sitä, kuka on osingonsaaja. Osingonsaaja voi olla listattu yhtiö, listaamaton yhtiö tai luonnollinen henkilö. (Tomperi 2014, 191.)

EU- ja ETA-valtiossa asuvalta yhteisöltä saatua osinkoa verotetaan samalla tavalla kuin kotimaasta saatua osinkoa: yksityishenkilölle 85 prosenttia on pääomatuloa ja 15 prosenttia verovapaata (tarkemmin osinkojen verotuksesta kohdassa 3.2.1), listatussa yhtiössä ja listaamattomassa yhtiössä 25 prosenttia pääomatuloa ja 75 prosenttia verovapaata. (Tomperi 2014, 191.)

Listatun yhtiön listatusta yhtiöstä saamat osinkotulot ovat verovapaita. Sen sijaan listaamattoman yhtiön saamat osingot listatusta yhtiöstä ovat kokonaan veronalaisia, ellei listaamaton yhtiö omista osinkoa jakavasta yhtiöstä vähintään

10 prosenttia. Listaamattomien yhtiöiden toisiltaan saamat osingot ovat sen sijaan verovapaita. EU- ja ETA-valtioiden ulkopuolelta kotipaikkaansa pitävältä yhteisöltä saadut osingot ovat kokonaisuudessaan veronalaista tuloa Suomessa, ellei kaksinkertaiseen verotukseen ole puututtu verosopimuksilla. (Tomperi 2014, 191.)

2.8 Osakkeen matemaattisen arvon laskeminen

Osakkeen matemaattisen arvon laskeminen on keskeistä, kun listaamaton yhtiö jakaa osinkoa. Osingon verotus perustuu osakkeen matemaattiselle arvolle asetettuun tuotto-odotukseen. Osakkeen matemaattinen arvo tarkoittaa yhtiön nettovarallisuuden suhdetta osakkeiden määrään, käytännössä nettovarallisuus jaetaan yhtiön ulkona olevien osakkeiden lukumäärällä, jolloin saadaan osakkeen matemaattinen arvo. Ulkona oleva osake tarkoittaa osaketta, joka ei ole yhtiön hallussa. (Immonen ym. 2014, 210.)

Matemaattisen arvon laskemiseen vaikuttavat myös osakaskohtaiset oikaisut. Osakkaan saamat mahdolliset edut yhtiöstä, kuten osakaslaina ja asuntoetu, johtavat oikaisuun. Pääomatulo-osuutta laskettaessa osakkeen matemaattisesta arvosta vähennetään verovuoden lopussa oleva osakaslainan määrä, joka on kyseisen tilikauden taseessa. Asunnon arvo vähennetään osakkaan osakkeiden matemaattisesta arvosta, jos osakas on käyttänyt yhtiön varoihin laskettavaa asuntoa omanaan tai perheensä asuntona. Vähennettävä asunnon arvo määräytyy sen mukaan, kuinka se on arvoitettu kyseessä olevan tilikauden taseessa, josta nettovarallisuus on laskettu. (Viitala 2014, 57 – 59.)

2.9 Nettovarallisuuden laskeminen

Nettovarallisuutta laskettaessa noudatetaan vuoden 2006 alusta voimaan tullutta arvostamislakia. Osakeyhtiön nettovarallisuuden laskemisessa otetaan huomioon yhtiön velat ja varat huolimatta siitä, mistä tulolähteestä ne ovat peräisin. (Raunio, Romppainen, Ukkola & Kotiranta 2014, 32.) Nettovarallisuuslaskenta on perustana, kun listaamaton osakeyhtiö jakaa osinkoa, osakkeen matemaattinen arvo saadaan nettovarallisuuden avulla.

2.9.1 Varojen arvostaminen

Varojen arvostamiskysymys on tärkeä osa nettovarallisuuden laskemisessa. Pääsääntöisesti käyttöomaisuuden arvona pidetään verotuksessa poistamaton hankintamenoa. Jos kirjanpidon ja verotuksen arvot käyttöomaisuuden poistoista eroavat niin, että kirjanpidossa poistot ovat suuremmat, nettovarallisuutta laskettaessa käyttöomaisuuden arvo on korkeampi kuin omaisuuden kirjanpitoarvo. (Raunio ym. 2014, 33.) Käytännössä käyttöomaisuus tarkoittaa koneita ja kalustoa, aineettomia oikeuksia, pitkävaikutteisia menoja sekä rakennuksia ja arvopapereita.

Vaihto-omaisuuden arvo määrittyy suoraan hankintamenon mukaan, josta on tehty elinkeinoverolain mukainen arvonalentumisvähennys. (Raunio ym. 2014, 39). Vaihto-omaisuutta ovat esimerkiksi raaka-aineet, tarvikkeet, keskeneräiset ja valmiit tuotteet.

Rahoitusomaisuus arvostetaan sen nimellisarvon perusteella. Suurimmaksi osaksi rahoitusomaisuus koostuu yhtiön saamisista, joita ovat myyntisaamiset, lainasaamiset, siirtosaamiset, rahat ja pankkisaamiset sekä muut saamiset. Lisäksi käyttöomaisuudesta ja vaihto-omaisuudesta saadut ennakot lasketaan kuuluvaksi rahoitusomaisuuteen. Jos valuuttasaamiset tai yhtiön rahat ovat eri valuuttaa kuin euro, niiden kurssi määräytyy tilinpäätöspäivän vaihtokurssin mukaan. (Raunio ym. 2014,39.)

Julkisesti noteerattuja arvopapereita arvostetaan verotuksessa poistamatta olevan hankintamenon sijaan arvopapereiden yhteen laskettuun vertailuarvoon, jos vertailuarvo on suurempi kuin poistamaton hankintameno. Arvopaperin vertailuarvo saadaan sen markkina-arvon perusteella, vertailuarvoksi katsotaan 70 prosenttia osakkeen liikkeelle laskeneen yhtiön tilinpäätöspäivän markkina-arvosta. Mikäli kyseessä olisi listaamaton yhtiö, sen vertailuarvo saataisiin laskettua matemaattisen arvon perusteella, kuitenkin niin, että se oikaistaan jaettavaksi päätetyn osingon määrällä. (Viitala 2014, 51.)

Aineettomien hyödykkeiden arvostaminen muodostaa mielenkiintoisen ongelman. Nimittäin aineettomilla hyödykkeillä pitää olla varallisuusarvoa, jotta niitä voidaan pitää varoina nettovarallisuutta laskettaessa. Aineetonta hyödykettä

voidaan pitää arvostettavana menona esimerkiksi silloin, kun se kerryttää tulevaisuudessa tuloa. Nettovarallisuuslaskennassa yhtiön perustamis- ja järjestelymenoilla, tutkimus- ja kehittämismenoilla sekä mainosmenoilla ei nähdä yleensä olevan varallisuusarvoa, eikä niitä näin oteta huomioon nettovarallisuuslaskennassa. (Raunio ym. 2014, 35.)

2.9.2 Velkojen arvostaminen

Arvostamislain 8 §:n mukaan velat *yhtiön velat arvostetaan niiden nimellisarvoon. Jos velka on indeksiin tai muuhun vertailuperusteeseen sidottu, sen arvo pidetään muuttuneen vertailuperusteeseen mukaista arvoa. Ulkomaanrahan määräiset velat arvostetaan kirjanpitolain 5 luvun 3 §:ssä tarkoitetulla tavalla.* (Laki varojen arvostamisesta verotuksessa 2 luku 8 §.)

Pääomalaina voidaan laskea velaksi nettovarallisuus laskennassa, jos pääomalaina on taloudelliselta luonteeltaan vierasta pääomaa. Vieraalle pääomalle on tunnusomaista, että lainasta aiheutuu koronmaksuvelvollisuus ja laina on maksettava takaisin. (Raunio ym. 2014, 41.)

Velkana ei pidetä yhtiön omaa pääomaa, rahastoja, vapaaehtoisia varauksia, arvostuseriä eikä myöskään laskennallisia verovelkoja. Taas, jos velka on suoritusperiaatetta vastaavalla kirjattu vero, sitä pidetään velkana laskettaessa nettovarallisuutta. Yleensä velat siis arvostetaan niiden nimellisarvon perusteella. Poikkeuksena on kuitenkin indeksiin sidottu velka, jolloin sen arvon katsotaan olevan muuttuneen vertailuperusteeseen mukainen arvo, niin kuin varojen arvostuslaissa sanotaan. (Viitala 2014, 56.)

3 Veromuutos

Uusi veromuutos astui voimaan 1.1.2014. Yhteisöveron lasku koskee osakeyhtiöitä ja osuuskuntia, mutta yksityisyriyten ja henkilöyhtiöiden verotukseen ei puututtu millään tavalla.

Yritysverouudistukselle asetettiin hallituksen toimesta kolme selvää tavoitetta:

1. Yrittäjyyden tukeminen
2. Investointien tukeminen
3. Työllisyyden tukeminen

Näillä kolmella teesillä verouudistusta lähdettiin yritysverotuksen osalta markkinoimaan. (Mäkinen 2014, 52.) Yhteisöveron laskun taustalla on helppo nähdä ajatus, jonka perusteella toivotaan yritysten sijoittavansa lisääntyneet voittovarot uudelleen investointeihin ja uusien työntekijöiden palkkaamiseen. Mutta riittävätkö nämä toimet vielä kannustamaan yritystoimintaan Suomessa vai pitäisikö vielä tehdä muita muutoksia, on jo toinen kysymys.

Verolainsäädännön muutokset koskettivat osakeyhtiöitä usean eri asian osalta. Suurimman huomion saivat osakeyhtiöiden tulovero- ja osinkoveromuutos, mutta päivitystä saatiin myös sijoitetun vapaan pääoman jakamisen verotus, osakeyhtiöiden saamien osinkojen verotus ja peitellyn osingon verotus, myös pääomatulon veroportaikkoa alennettiin. Lisäksi edustusmenojen 50 prosentin vähennyskelpoisuudesta luovuttiin. (Verohallinto 2014b.)

3.1 Pääomatulon verotus

Pääomatulon veroprosentteja ei muutettu, vaan ne ovat edelleen 30 ja 32 prosenttia. Sen sijaan pääomatulon progressioasteikkoa muutettiin. 50 000 euron pääomatulorajan sijasta ylemmän verotusluokan pääomatulonraja on 40 000 euroa. Pääomatuloja verotetaan siis 30 prosentilla, kun ne jäävät 40 000 euron alle. 40 000 euroa ylittävät pääomatulot verotetaan 32 prosentilla. (Viitala 2014, 32.)

3.2 Julkisesti noteeraamaton yhtiön verotus

Aikaisemman 24,5 prosentin sijaan yrityksiä verotetaan vuodesta 2014 lähtien 20 yhteisöveroprosentin mukaan, ellei yrityksen tilikausi jatku vuodelta 2013 vuoden 2014 puolelle. (Verohallinto 2014a).

Poikkeuksena ovat tuloverolain muuttamista koskevan lain siirtymäsäännökset. Niiden mukaan, jos yhtiön tilikautta on 21. maaliskuuta 2013 tai sen jälkeen muutettu niin, ettei yhtiön verovuosi pääty vuonna 2013 tai että vuonna 2014 päättyvä verovuosi on alkanut jälkeen 21. maaliskuuta 2013, yhtiön tuloveroprosentti verovuodelta 2014 onkin verotuksessa edellisvuoden tapaan 24,5 prosenttia. (Tomperi 2014, 45.)

Yhteisöveron lasku heikensi huomattavasti yksityisyri-tysten ja henkilöyhtiöiden asemaa verrattuna osakeyhtiöihin ja osuuskuntiin. Hieman yllättäen hallitus ei puuttunut niiden verotukseen millään tavalla. Joten vielä toistaiseksi yksityisyri-tyksiä ja henkilöyhtiöitä verotetaan jakamalla yritystulo yrittäjän tai yhtiömiehen pääomatuloksi ja ansiotuloksi. (Verohallinto 2014c.). Ainoa vaikutus näihin yri-tyksiin verouudistuksella on pääomatulon 32 prosentin progressiorajan alene-minen 40 000 euroon.

3.2.1 Osakkaan verotus

Yleisesti ottaen julkisesti noteeraamattoman osakeyhtiön osakasta verotetaan joko osingoista tai palkkatulosta, pääomatulona tai ansiotulona. On myös mah-dollista, että osakas ei nosta yrityksestään ollenkaan tuloa ja verotusta ei tieten-kään suoriteta osakkaan tasolla.

Tuloverolain 110 § mukaan henkilön saama osinko verotetaan sen vuoden tulo-na, jolloin osinko on ollut mahdollista nostaa. Osakeyhtiön jakama osinko on yleensä nostettavissa sen yhtiökokouksen jälkeen, jossa osingonjako on ollut päätöslistalla. On myös mahdollista, että yhtiökokouksessa päätetään päivä-määrä, jona osinko on nostettavissa. (Tomperi 2014, 45.)

Mietittäessä listaamattoman osakeyhtiön osingonjakoa ja sitä kautta osakkaan saaman osingon verotusta ratkaisevaan asemaan nousee yhtiön osakkeen ma-temaattinen arvo. Osakkeen matemaattinen arvo lasketaan yhtiön nettovarali-suuden avulla. Nettovarallisuus jaetaan ulkona olevien osakkeiden määrällä ja näin saadaan osakkeen matemaattinen arvo (tarkemmin kohdissa 2.8 osakkeen matemaattinen arvo ja 2.9 nettovarallisuuden laskeminen). Matemaattisen ar-von laskennassa huomioidaan lisäksi mahdolliset osakaslainat ja asuntoetu, jotka vähentävät osakkaan osakkeiden matemaattista arvoa.

Vuodesta 2014 lähtien matemaattisen arvon merkitsevä arvo on 8 prosentin vuotuinen tuotto. Kun osakeyhtiöstä saadun osingon määrä on enintään 8 pro-senttia osakkeen matemaattisesta arvosta, 25 prosenttia osingosta on osak-kaalle pääomatuloa ja 75 prosenttia verovapaata tuloa. Alle 8 prosentin tuoton jäävät osingot ovat aina 25 prosenttisesti pääomatuloja 150 000 euroon asti. Kun on kyseessä näin verotettu osinko, puhutaan huojennetusta osingosta. Mi-

käli osinko ylittää 150 000 euron rajan, mutta on 8 prosentin tuoton rajoissa, ylittyvä osa on 85 prosenttisesti pääomatuloa ja loppu 15 prosenttia edelleen verovapaa. Tällaisesta osingosta voidaan käyttää myös nimitystä ei-huojennettu osinko. (Verohallinto 2014d.)

Jos osingon määrä ylittää 8 prosenttia osakkeen matemaattisesta arvosta, se on 75-prosenttisesti veronalaista ansiotuloa ja 25-prosenttisesti verovapaata kyseisen 8 prosentin tuoton ylittävältä osalta. Ansiotuloa verotetaan valtion progressiivisella tuloveroasteikolla. (Verohallinto 2014d.)

Jotta päästään huojennetun osingonjaon 150 000 euron enimmäismäärään yksittäisen osakkaan kohdalla, tämä tarkoittaa käytännössä sitä, että osakkaan omistamien osakkeiden matemaattisen arvon tulee olla yhteensä 1 875 000 euroa ($8\% \times 1\,875\,000 = 150\,000 \text{ €}$). Aiemmin enimmäismäärään päästiin noin 666 666 euron nettovarallisuudella osakkaan osakkeita kohti. Enimmäismäärän kannalta ei ole väliä, omistaako yhtä tai useampaa yhtiötä, koska kaikkien listaamattomien osakeyhtiöiden maksamat pääomaosingot lasketaan yhteen ja siitä yhteismäärästä lasketaan henkilön osinkojen pääomatulo- ja ansiotuloosuudet. (Raunio ym. 2014, 25).

Osingonmaksaja on velvoitettu toimittamaan ennakonpidätyksen maksetusta osingosta enakkoperintälain 2 § mukaan. Ennen vuotta 2014 listaamattomalla osakeyhtiöllä ei ollut velvollisuutta suorittaa ennakonpidätystä, koska valtaosa osingosta oli saajalleen verovapaata tuloa. Ennakoperintäasetukseen 15 §:n 1 momenttiin tulleen uuden säännöksen mukaan listaamattoman yhtiön jakamasta osingosta tulee tehdä 7,5 prosentin ennakonpidätys, kun osingon määrä on alle 150 000 euroa. Mikäli osingon määrä on yli 150 000 euroa, ennakonpidätys tulee tehdä 27 prosentilla ylittävstä osasta. (Viitala 2014, 46 - 47.)

Ennen vuotta 2014 listaamattoman osakeyhtiön osakasta verotettiin porrastetusti. Osakas pystyi nostamaan yhtiöstään verovapaita osinkoja aina 60 000 euroon asti. Tämän edellytyksenä oli, että osinko oli enintään 9 prosenttia osakkeen matemaattisesta arvosta. Uuden verolain puitteissa nämä verovapaat osingot ovat poistuneet kokonaan ja tuotto-osuuden rajaa on laskettu prosenttiyksiköllä alaspäin. Mikäli osinkojen määrä vanhan mallin mukaan ylitti 60 000

euroa, ylittävältä osalta 70 prosenttia oli pääomatuloa ja 30 prosenttia verovapaata. Jos taas osinko ylitti 9 prosentin matemaattisen arvon, 70 prosenttia yli menevästä oli ansiotuloja sekä 30 prosenttia verovapaata. (Verohallinto 2013a.)

Osinkojen verotukseen tulleet muutokset hyödyttävät eniten vakavaraisia osakeyhtiöitä, joilla on mahdollisuus jakaa osinkoa yli 100 000 euroa osakasta kohden. Myös tuottoprosentin pudottaminen vahvistaa paljon nettovarallisuutta omaavien yhtiöiden asemaa, koska suurella nettovarallisuuden määrällä pääsee parhaiten huojennettujen osinkojen jakamiseen.

Vertailtaessa edellistä ja nykyistä osinkoverotusta voidaan laskea suunnilleen se jaettavan osingon summa, jolla nykyinen osinkoverotus on verorasitukseltaan edullisempi kuin aikaisemmin voimassa ollut. Jos ajatellaan sekä viime että tänä vuonna jaettavan osingon, määrästä riippuen, alittavan osingon tuotto-odotuksen (2013: 9 % ja 2014: 8 %), niin 93 333,33 euron osingolla verorasitukset asettuvat laskettaessa molemmilla verokäytännöillä tasan. Alla esitettävissä laskutoimituksissa on käytetty 93 333,33 euron osinkoa esimerkkinä, joka on alle vuotuisen tuottoprosentin. Tälle osingolle lasketaan verorasitus vuosille 2013 ja 2014 kyseisenä vuotena käytettävän verokäytännön mukaan.

Laskettaessa osingon veroa aikaisemman käytännön mukaan on otettava huomioon 60 000 euron verovapaa osuus, jolloin 93 333,33 eurosta jää veronalaiseksi 33 333,33 euroa. 33 333,33 euroa on 70-prosenttisesti pääomatuloa ($33\,333,33\text{ €} \times 0,70 = 23\,333,33\text{ €}$) ja alittaa ennen käytössä olleen 50 000 euron pääomatulon marginaalirajan, joten sitä verotetaan 30 prosentin mukaan.

2013: $33\,333,33\text{ €} \times 0,70 \times 0,30 = 7\,000\text{ €}$, (60 000 euroa verovapaa)

Uudessa osinkoverojärjestelmässä ei ole enää mahdollista nostaa verovapaita osinkoja, joten 95 000 euron on kokonaisuudessaan veronalaista pääomatuloa. Koska tässä esimerkissä osinko on alle 8 prosentin vuotuisen tuoton, osinko on 25-prosenttisesti pääomatuloa ($93\,333,33\text{ €} \times 0,25 = 23\,333,33\text{ €}$). Osingosta on siis 23 333,33 euroa pääomatuloa, ja se jää alle nyt voimassa olevan 40 000 euron pääomatulon marginaalin, eli verotus tapahtuu tässäkin tapauksessa 30 prosentin mukaisesti.

$$2014: 93\,333,33 \text{ €} \times 0,25 \times 0,30 = 7\,000 \text{ €}$$

Kyseisen leikkauspisteen, jossa osinkojen verorasitukset kohtaavat, voidaan laskea myös seuraavalla kaavalla (1), a on muuttuja, joka kuvaa jaettavan osingon määrää:

$$(a - 60\,000\text{€}) \times 0,70 \times 0,30 = a \times 0,25 \times 0,30 \quad (1)$$

Laskuissa ei ole otettu huomioon yhteisöveron laskun vaikutusta verorasitukseen, joten esitetty kaava ei ole aivan pätevä, jos ajatellaan aivan absoluuttista kokonaisverorasitusta. Mutta tämän perusteella voidaan todeta osingonjaon puitteissa, että osingon ollessa tuotto-odotuksen sisällä, 93 333,33 euron ja siitä yli menevän osingon jakaminen kannattaa nykyisessä järjestelmässä vanhaa paremmin. Eli uusi osinkoverotus suosii eniten suurempien osinkojen nostamista, varsinkin 93 333 eurosta aina 150 000 euroon saakka.

Osinkoveromuutoksen suurimmat häviäjät ovat pienet osakeyhtiöt, jotka menettivät mahdollisuuden verovapaisiin osinkoihin. Mikäli niillä ei ole myöskään paljoa nettovarallisuutta, ne eivät pääse hyödyntämään huojennettujen osinkojen verotusta, vaan joutuvat miettimään entistä tarkemmin, kuinka tulot kannattaa nostaa. Jos osinkoa ei pysty nostamaan huojennettuna, kaikkein kannattavin keino on nostaa tulo palkkana, tämä on tietenkin mahdollista vain, jos työskentelee yhtiössä. Ilman huojennusta osinko on 75-prosenttisesti ansiotuloa.

Listaamattoman osakeyhtiön, pääomatulon ja jaettavan osingon verotuksen kehitys			
	2005 - 2011	2012 - 2013	2014 -
Yhteisöveroprosentti	26,0 %	24,5 %	20,0 %
Pääomatuloprosentti	28,0 %	30 % < 50 000 € 32 % > 50 000 €	30 % < 40 000 € 32 % > 40 000 €
verovapaa	90 000 €	60 000 €	0 €
vuotuinen tuotto max.	9 %	9 %	8 %
Osinkojen verotus, osinko alle vuotuisen tuoton	70 % pääomatuloa 30 % verovapaa	70 % pääomatuloa 30 % verovapaa	25 % pääomatuloa 75 % verovapaa*
Osinkojen verotus, osinko yli vuotuisen tuoton	70 % ansiotuloa 30 % verovapaa	70 % ansiotuloa 30 % verovapaa	75 % ansiotuloa 25 % verovapaa
		* alle 150 000e, jos yli, 85 % pääomatuloa	

Taulukko 1. Listaamattoman osakeyhtiön, pääomatulon ja jaettavan osingon verotuksen kehitys

Osinkoverotusta on päivitetty tiuhaan tahtiin, sillä edellisen muutos astui voimaan vuonna 2012, silloin osingot olivat verovapaita 90 000 euroon asti, kunhan ne olivat alle 9 prosentin matemaattisen arvon. (Viitala 2014, 26). Joten voi vain arvailla, että kuinka pitkään menee, ennen kuin seuraavan kerran saadaan päivitystä osinkojen verotukseen.

3.2.2 Sijoitetun Vapaan pääoman jakaminen

Sijoitetun vapaan oman pääoman rahastoon merkitään se osa osakkeiden merkintähinnasta, jota perustamissopimuksen tai osakeantipäätöksen mukaan ei merkitä osakepääomaan ja jota ei kirjanpitolain mukaan merkitä vieraaseen pääomaan, sekä sellainen muu oman pääoman sijoitus, jota ei merkitä muuhun rahastoon. Rahastoon merkitään myös se määrä, jolla osakepääomaa alennetaan ja jota ei käytetä tappion kattamiseen tai varojen jakamiseen. (OYL, 8 luku 2 §.)

Osakeyhtiöön voi tehdä sijoituksia rahavirtana tai muuna omaisuutena oman pääoman ehdoin sijoitetun vapaan pääoman (jäljempänä SVOP) rahastoon ilman, että tästä saa vastineeksi yhtiön osakkeita. SVOP-rahasto on yhtiön omistajan näkökulmasta hyvä tapa osakeyhtiön pääoman hallintaan, sijoitus rahastoon lisää yhtiön varallisuutta ja vaikuttaa näin myös osakkeen matemaattiseen arvoon sen noustessa. (Viitala 2014, 111.)

Pääsäännön mukaan SVOP-rahastoon tehty sijoitus on sen vastaanottavalle osakeyhtiölle veroton pääomansijoitus, jos sijoituksen on tehnyt tai tekee yhtiön osakkeenomistaja, kun sijoituksen tekijä on joku muu, tilanne arvioidaan verotuksellisesti tapauskohtaisesti. SVOP-sijoitus lisää osakkeenomistajan osakkeiden hankintamenoa verotuksessa. (Viitala 2014, 112.)

Aikaisemmin SVOP-rahastojen varojen palauttamisesta ei ollut varsinaisia säännöksiä, mutta vuoden 2014 alussa siihen saatiin muutos veromuutoksen yhteydessä. Ennen vuotta 2014 SVOP-palautus perustui Verohallinnon antamaan ohjeeseen, jonka mukaan ei ollut väliä, oliko kyseessä listattu vai listamaton osakeyhtiö, vaan verokohtelu riippui varojen alkuperästä. Ohjeen mukaan yhtiöllä oli velvollisuus selvittää, oliko kyseessä voittovarojen jakaminen vai pääoman palauttaminen. Mikäli varojen jakaminen rajoittui pelkästään pääomasijoituksina tehtyihin varoihin, sitä pidettiin pääomanpalautuksena. Mutta jos ei ollut aivan selvää, onko kyseessä pääomasijoitetut varat vai voittovarot,

jaettavat varat verotettiin soveltaen osinkoja koskevien säännösten mukaisesti. (Viitala 2014, 112.)

Jos SVOP-palautus oli sekä pääomansijoituksia että voittovaroja, ne suhteutettiin toisiinsa nähden pääomanpalautukseksi ja osingoksi. Mikäli SVOP-palautus oli pääomanpalautus, sitä kohdeltiin verotuksellisesti osakkeiden luovutushintaan rinnastettavana veronalaisena tulona. Laskettaessa veronalaista luovutusvoittoa palautuksesta sai vähentää osakkeen jäljellä olevasta hankintamenosta saadun pääomanpalautuksen vastaavan määrän. Oli mahdollista, että SVOP-palautuksesta ei muodostunut veronalaista luovutusvoittoa olleenkaan, jos hankintamenoa oli tarpeeksi jäljellä. (Viitala 2014, 113.)

Vuonna 2014 voimaan astuivat uudet verosäännökset, jotka koskettivat nyt myös vapaan pääoman palauttamista. Uusien säännösten mukaan verotus määräytyy sen mukaan, onko palautuksen tekevä yhtiö listattu vai listaamaton.

TVL 2 luvun 33 a § 3 momentin mukaan julkisesti noteeratusta yhtiöstä saatua osakeyhtiölain (624/2006) 13 luvun 1 §:n 1 kohdassa tarkoitettua varojenjako vapaan oman pääoman rahastoa pidetään osinkona, ja siihen sovelletaan mitä tässä pykälässä säädetään.

Listatun osakeyhtiön jakamia varoja pidetään tästä eteenpäin aina osinkona, riippumatta siitä, onko SVOP-rahaston varojen palauttamisessa kyse pääomansijoituksista vai voittovaroista. SVOP-palautuksena jaettavia varoja verotetaan siis 85-prosenttisesti veronalaisena pääomatulona ja 15-prosenttisesti verovapaana. (Viitala 2014, 114.)

Listaamattoman osakeyhtiön SVOP-palautusta säännellään tuloverolaissa. Muusta kuin julkisesti noteeratusta yhtiöstä saatua osakeyhtiölain 13 luvun 1 §:n 1 kohdassa tarkoitettua varojenjako vapaan oman pääoman rahastosta pidetään osinkona, ja siihen sovelletaan, 45 a §:ssä säädetyin poikkeuksin, mitä tässä pykälässä säädetään. (TVL, 2 luku 33 b § 6 momentti.)

Verotuksellisia säännöksiä noudattaen listaamattoman osakeyhtiön varojenjako oman pääoman rahastosta käsitellään siis verotuksessa samalla tavalla kuin osinkojen verotusta. Kuitenkin TVL 45 a §:n 1 momentin mukaan varojenjako vapaan oman pääoman rahastoista on tietyissä tapauksissa veronalaista luovutusta eikä osingonjakoa. Jos jaossa palautettava määrä vastaa yhtiöön tehtyä pääomansijoituksen määrää, varojenjako käsitellään siltä osin luovutuk-

senä. Tämä vaatii kuitenkin luotettavan selvityksen varojen alkuperästä, esimerkiksi osakkaiden maksamat merkintähinnat osakkeista tai optioista. Jotta SVOP-palautuksen voidaan katsoa kuuluvan luovutusvoittoverokohtelun piiriin, se edellyttää, että pääomansijoituksesta on kulunut enintään 10 vuoden määräaika, kun varojenjaosta on päätetty. (Viitala 2014, 115 - 116).

3.2.3 Peitelty osinko

Peiteltyllä osingolla tarkoitetaan rahanarvoista etuutta, jonka osakeyhtiö antaa osakkaansa tai tämän omaisen hyväksi osakkuusaseman perusteella tavallises- ta olennaisesti poikkeavan hinnoittelun johdosta tai vastikkeetta. Peiteltyllä osingolla tarkoitetaan myös omia osakkeita hankkimalla tai lunastamalla taikka osakepääomaa, vararahastoa tai ylikurssirahastoa alentamalla osingosta menevän veron välttämiseksi jaettuja varoja. (Laki verotusmenettelystä 4 luku 29 §.)

Jos on ilmeistä, että yhtiö on jakanut 1 momentissa tarkoitettua peiteltyä osinkoa, on yhtiön verotuksessa meneteltävä niin kuin olisi käytetty käypää hintaa ja osakkaan veronalaiseksi tuloksi katsottava käyvän hinnan ja käytetyn hinnan erotus. Jos varojen jakaminen 2 momentissa tarkoitettussa muodossa on ilmeisesti tapahtunut osingosta menevän veron välttämiseksi, on jaetut varat tältä osin katsottava osakkaan veronalaiseksi tuloksi. (Laki verotusmenettelystä 4 luku 29 §.)

Mitä 1 momentissa säädetään osakeyhtiöstä ja sen osakkaasta, sovelletaan vastaavasti muuhun yhteisöön sekä sen osakkaaseen tai jäseneseen. (Laki verotusmenettelystä 4 luku 29 §.)

Peitelty osinko on yksityishenkilölle ansiotuloa, jota verotetaan tulolain perusteella. Aikaisemman 70 prosentin sijaan myös peitellyn osingon veroastetta nostettiin niin, että 75 prosenttia on saajalleen veronalaista ansiotuloa ja 25 prosenttia verovapaata tuloa. Lakia ehdotettaessa hallitus esitti, että peitelty osinko olisi täysi määräisesti veronalaista tuloa, mutta lopulta siitä luovuttiin. (Raunio ym. 2014, 81.)

Yleensä peitellyn osingon ongelmaan törmätään, kun tulee tilanteita, joissa katsotaan omistajan saaneen yhtiöltä taloudellista arvoa sisältäneen edun. Yksi yleisimmistä tällaisista tilanteista voi tapahtua, kun omistaja kirjaa yksityisiä menojaan yrityksen kuluiksi. Muita esimerkkejä ovat muun muassa yrityksen omaisuuden yksityiskäyttö ilman vaadittua kirjanpitomerkitä, yrityksen ja omistajien välinen kauppa, jossa maksetaan yli- tai alihintaa sekä yhtiö antaa osak-

kaalleen lainan, jolle ei voi todeta takaisinmaksuvelvoitetta. Nämä edut on otettu yhtiöstä peitelty, joten ne katsotaan peiteltyksi osingoksi, josta veroseuraukset kohdistuvat sekä hyödyn saaneeseen osakkaaseen että edun antaneeseen yhtiöön. Sillä ei ole merkitystä, onko kyse suunnitellusta toimesta vai yksinkertaisesti ymmärtämättömyydestä, joka tapauksessa verotus ja sanktio ovat yhtä ankaria. (Raunio ym. 2014, 170.)

Osakeyhtiön siirtämistä varallisuuttaan osakkaalle tai tämän lähipiirilleen pidetään myös peiteltyä osinkona. Sen sijaan, jos osakas antaa etuuden yhtiölle, sillä ei ole veroseurauksia. (Raunio ym. 2014, 172.)

Osakeyhtiön saama peitelty osinko toisesta yhtiöstä on elinkeinoverolain mukaan samaan tapaan 75-prosenttisesti veronalaista tuloa. Mikäli osakeyhtiöön kohdistuu peitelty osingon vero, se on 15 prosenttia (75 % x 20 %) verotuksessa. Käytännössä osakeyhtiön ei ole syytä pyrkiä missään tilanteessa peiteltyyn osinkoon, koska osakeyhtiön saamat osingot ovat pääasiassa verovapaita. (Raunio ym. 2014, 170.)

3.3 Julkisesti noteerattu yhtiö

Julkisesti noteeratulla osakeyhtiöllä eli pörssi-yhtiöllä *tarkoitetaan osakeyhtiötä, jonka osake on kaupankäynnin kohteena kaupankäynnistä rahoitusvälineillä annetussa laissa tarkoitetulla säännellyllä markkinalla.* (OYL, 5 luku 1a §). Julkisesti osakeyhtiöllä on oltava 80 000 euron vähimmäispääoma. Suomessa arvopaperikauppaa käydään vuonna 1912 perustetussa Helsingin pörssissä, nykyiseltä nimeltään NASDAQ OMX Helsinki. (NASDAQ).

Julkisesti noteerattuja osakeyhtiöitä koskee sama osakeyhtiölaki kuin noteeraamattomia osakeyhtiöitä, joten niitäkin verotetaan vuodesta 2014 lähtien 20 %:n tuloverolla (Verohallinto 2014a).

Julkisesta osakeyhtiöstä saadulla osingolla tarkoitetaan osinkoa, joka on saatu yhtiöstä, jonka osakkeet ovat olleet osingonjaon päätöstä tehtäessä kaupankäynnin kohteena:

1. *kaupankäynnistä rahoitusvälineillä annetussa laissa (748/2012) tarkoitetulla säännellyllä markkinalla;*

2. muulla säännellyllä ja viranomaisen valvonnassa olevalla markkinalla Euroopan talousalueen ulkopuolella; tai
3. kaupankäynnistä rahoitusvälineillä annettussa laissa tarkoitetussa monenkeskisessä kaupankäyntijärjestelmässä edellyttäen, että osake on otettu kaupankäynnin kohteeksi yhtiön hakemuksesta tai sen suostuksella. (Verohallinto 2014d.)

Jos osingon jakava julkisesti noteerattu osakeyhtiö ei ole suomalainen tai verosopimusvaltiosta tai EU/ETA-alueelta, sen jakama osinko on kokonaan ansiotuloa riippumatta siitä, että se on julkisesti noteerattu. (Verohallinto 2014d).

3.3.1 Osakkaan verotus

Julkisesti noteerattujen osakeyhtiöiden osakkaita verotetaan uuden verolain mukaan niin, että 85 % osingoista on veronalaista pääomatuloa ja 15 % verovapaata osinkoa. (TVL, 2 luku 33 a §). Näin osingon veroaste on joko 25,5 prosenttia 30 % pääomatuloverolla tai 27,2 prosenttia 32 % pääomatuloverolla.

30 % pääomaverotus: $0,85 \times 0,30 = 0,255 = 25,5 \%$

32 % pääomaverotus: $0,85 \times 0,30 = 0,272 = 27,2 \%$

Osingon jakava yhtiö on velvollinen suorittamaan ennakonpidätyksen osingoista. Ennakonpidätys on 25,5 prosenttia, jos osingon saaja on luonnollinen henkilö tai kotimainen kuolinpesä. Ennakonpidätys suoritetaan välittämättä siitä, onko osinko tuloverolain mukaan verotettavaa tuloa, elinkeinotuloa vai maatalouden tuloa sen saajalle. (Verohallinto 2014e.)

Seuraavat esimerkit 1 ja 2 kertovat, kuinka julkisesta osakeyhtiöstä saatuja osinkoja verotetaan.

Esimerkki 1. Henkilö saa Yritys Y Oyj:stä osinkoa 10 000 €. Hän maksaa 10 000 eurosta pääomatuloveroa $10\,000 \text{ €} \times 0,85 \times 0,30 = 2\,550 \text{ €}$ ($10\,000 \times 0,255 = 2\,550$).

Esimerkki 2. Henkilö saa Yritys Y Oyj:stä osinkoa 50 000 €. Hän maksaa 50 000 eurosta pääomatuloveroa $40\,000 \text{ €} \times 0,85 \times 0,30 + 10\,000 \text{ €} \times 0,85 \times 0,32 = 12\,920 \text{ €}$ ($40\,000 \times 0,255 + 10\,000 \times 0,272 = 12\,920$).

Julkisesti noteeratun osakeyhtiön, pääomatulon ja osingon verotuksen kehitys			
	2005 - 2011	2012 - 2013	2014 -
Yhteisöveroprosentti	26,0 %	24,5 %	20,0 %
Pääomatuloprosentti	28,0 %	30 % < 50 000€ 32 % > 50 000€	30 % < 40 000€ 32 % > 40 000€
Osinkojen verotus listattu yhtiö	70 % pääomatuloa 30 % verovapaa	70 % pääomatuloa 30 % verovapaa	85 % pääomatuloa 15 % verovapaa

Taulukko 2. Julkisesti noteeratun osakeyhtiön, pääomatulon ja osingon verotuksen kehitys.

Aikaisemmin julkisesti noteerattujen yhtiöiden osinkoja verotettiin niin, että 70 prosenttia oli pääomatuloja ja 30 prosenttia verovapaata. (Verohallinto 2013a.) Tällöin osingon veroaste oli 21 prosenttia, kun pääomatuloja verotettiin 30 prosentin verokannalla ja 22,4 prosenttia, jos kyseessä oli 32 prosentin verokanta.

Edellä olleiden esimerkkien tapaan esimerkit 3 ja 4 esittävät, miten samanlaisella osingonjaon määrällä veroa maksettiin ennen vuotta 2014.

Esimerkki 3. Henkilö saa Yritys Y Oyj:sta osinkoa 10 000 €. Hän maksaa 10 000 eurosta pääomatuloveroa $10\,000\text{ €} \times 0,70 \times 0,30 = 2\,100\text{ €}$.

Esimerkki 4. Henkilö saa Yritys Y Oyj:sta osinkoa 50 000 €. Hän maksaa 50 000 eurosta pääomatuloveroa $50\,000\text{ €} \times 0,70 \times 0,30 = 10\,500\text{ €}$.

Veronkiristys vaikuttaa huomattavasti julkisesta osakeyhtiöstä saadun osakkeen verotukseen. Kun kyseessä on esimerkiksi 10 000 €:n osinko, osakkeenomistaja maksaa siitä nyt 450 euroa (2 550 € – 2 100 €) enemmän kuin vuosi sitten, prosentteissa hän maksaa 21,4 prosenttia enemmän veroja. Huomattava muutos on pääomatulon progression rajan pudottaminen 40 000 euroon. Pudotus iskee juuri yli 40 000 euron, mutta alle 50 000 euron osingon verotukseen. 50 000 euroa osinkona saanut henkilö maksaa veroa 2 420 euroa (12 920 € - 10500 €) enemmän kuin vuonna 2013, joka on jo 23 prosenttia enemmän kuin verrattuna vuoteen 2013.

3.4 Osakeyhtiön saamat osingot

Listamattoman osakeyhtiön listatusta yhtiöstä saamat osingot muuttuvat kokonaan veronalaisiksi tuloiksi vuonna 2014. Tätä ennen osingoista 75 prosenttia on ollut listamattomalle osakeyhtiölle verotettavaa tuloa.

Elinkeinoverolain 6 a §:n mukaan on mahdollista, että osinko on listamattomalle osakeyhtiölle verovapaata, tämä edellyttää kuitenkin osingonsaajan vähintään 10 prosentin omistusta osinkoa jakavan pörssiyhtiön osakkeista. Sama elinkeinoverolaki määrittelee raha-, vakuutus ja eläkelaitosten sijoitusomaisuuksien osakkeista saadun osingon 75-prosenttisesti veronalaiseksi. (Tomperi 2014, 52.)

Kun kyseessä on listamattoman osakeyhtiön saama osinko toisesta listamattomasta yhtiöstä, tämä osinko on verotonta. Sama pätee myös pörssiyhtiön pörssiyhtiöltä saamaan osinkoon. (Tomperi 2014, 52.)

4 Case-yrityksen verotus ja suunnittelu

Case-yrityksen verotuksen läpikäynnissä ja suunnittelussa on käytetty yhtiöltä saatuja tilinpäätöstietoja. Suunnittelulla pyritään optimoimaan yhtiön ja osakkaiden maksama kokonaisveromäärä mahdollisimman edulliseksi.

4.1 Yrityksen verotus

Yritys X Oy:n tulosta verotetaan vuodesta 2014 eteenpäin 20 prosentilla. Esimerkiksi vuosien 2012 ja 2013 tilinpäätösten perusteella yrityksen verotettavat tulot olivat 124 508,96 euroa (2012) ja 119 772,64 euroa (2013), näitä tuloksia verotettiin 24,5 prosentilla. Yhteisöveron lasku tarkoittaa automaattisesti sitä, että osakeyhtiöille jää enemmän voittoa, koska verokanta on 4,5 prosenttia alempi kuin aikaisemmin (tarkemmin yhteisöveron muutoksesta kohdissa 3 Veromuutos ja 3.2 Julkisesti noteeraamattoman yhtiön verotus).

Yritys maksoi tuloveroa kyseisinä vuosina 30 504,70 euroa (2012) ja 29 344,30 euroa (2013). Verotettavan tulon ja kirjanpidon eroavuuksien takia, verotettava tulo voi poiketa kirjanpidon tuloksesta. (Verohallinto 2014a). Tilinpäätöksestä

otettujen lukujen perusteella tehty taulukko esittää seuraavaksi kuvitteellisesti, miten yhteisöveron lasku vaikuttaisi yhtiön vuosien 2012 ja 2013 tuloverotukseen, jos tuloksia verotettaisiin 20 eikä 24,5 prosentilla.

	2012	2013
Tulos ennen tilinpäätössiirtoja ja veroja	124 508,96 €	119 772,64 €
Tuloveron määrä 24,5 %	30 504,70 €	29 344,30 €
Tuloveron määrä 20,0 %	24 901,79 €	23 954,53 €
Erotus	5 602,90 €	5 389,77 €

Taulukko 3. Tuloveron määrä.

Yritys on tehnyt kahtena edellisenä vuonna tasaisesti voittoa reilut 100 000 euroa vuodessa, joten se on maksanut noin 30 000 euroa tuloveroa vuosittain. Yhteisöveron laskun myötä voidaan todeta, että samansuuruisella tuloksella, nykyisellä 20 prosentin tuloverolla, tilikauden tulokseksi kirjattaisiin yli 5 000 euroa enemmän voittoa. Yhteisöveron lasku 4,5 prosenttiyksiköllä voi lisätä yhtiön tuloksen mukaan voitonjakokelpoisia varoja sekä omaa pääomaa jopa useita tuhansia euroja.

Tuloverotuksen yhteyteen voi liittää myös vuoden 2013 alusta voimaan tulleen lain yleisradioverosta. Yhteisöt ja tässä tapauksessa myös Yritys X Oy ovat velvoitettuja maksamaan yleisradioveron, jonka laskentaperusteena on yrityksen verovuoden verotettava tulo. Jos verovuoden verotettava tulo ylittää 50 000 euroa, yhteisö on velvollinen maksamaan yleisradioveron. Veron määrä on 140 euroa, lisätynä 0,35 prosentilla verotettavan tulon 50 000 euron ylittävältä osalta. Mikäli verotettava tulo jää alle 50 000 euron, maksuvelvoitetta ei ole. Enimmillään yhteisö voi joutua maksamaan yleisradioveroa 3 000 euroa, mikä tarkoittaa käytännössä, että yhteisön verotettavan tulon tulisi olla 867 142 euroa tai enemmän. (Verohallinto 2013b.)

Yritys X Oy:n yleisradiovero vuodeksi 2013 voidaan laskea tilinpäätöksen perusteella. Vuoden 2013 verotettava tulo oli 119 772,64 euroa, joten 50 000 euron raja ylittyy. Tämän luvun avulla saadaan seuraavalla kaavalla laskettua

yleisradioveron määrä: $(119\,772,64 \text{ €} - 50\,000 \text{ €}) \times 0,35 \% + 140 \text{ €} = 384,20$ euroa. Yritys X:n yleisradiovero on vuodelle 2013 siis 384,20 euroa.

4.2 Case-yrityksen osakkeen matemaattinen arvo

Yhtiön osakkeen matemaattista arvoa laskettaessa on käytetty viimeksi vahvistettua tilinpäätöstä (31.12.2013). Yritys X Oy:n varat olivat 2 273 891,83 euroa ja velat 1 078 046,39 euroa, joten nettovarallisuudeksi saadaan 1 195 845,44 euroa.

Yhtiön ulkona olevien osakkeiden määrä on 800 kappaletta ja omistus jakautuu kahdelle henkilölle suhteessa 50/50 eli 400 osaketta/omistaja. Yhden osakkeen matemaattiseksi arvoksi saadaan 1 494,81 euroa ($1\,195\,845,44 / 2$). Molempien osakkaiden osakkeitten matemaattinen arvo on yhteensä 597 922,72 euroa.

4.3 Osakkaan verotus

Yritys X Oy:n tilikausi on kalenterivuosi. Opinnäytetyössä esitetyt luvut ovat peräisin yhtiön tilinpäätös- ja tasetiedoista. Omistus yhtiössä jakaantuu kahdelle omistajayrittäjälle, jotka työskentelevät yhtiössä. He myös omistavat yhtiön puoleksi osakekannan jakaantuessa 400 kappaleeseen molemmilla.

Huojennettua osinkoa voidaan nostaa maksimissaan 8 prosenttia osakkeiden matemaattisesti arvosta eli 47 833,82 €. Tämän verran kumpikin osakas voi nostaa osinkoa vuodelta 2014 käyttäen huojennetun verorasituksen enimmäismäärää, jolloin osingosta 25 prosenttia on veronalaista pääomatuloa (11 958,46 €) ja 75 prosenttia on verovapaata (35 875,36 €). Jos osinkoa jaetaan osakkaalle enemmän kuin 47 833,82 euroa, yli menevästä osasta 75 prosenttia verotetaan ansiotulona ja 25 prosenttia on edelleen verovapaata tuloa. Osakkaan ansiotulon veron määrä määräytyy valtion ansiotulon progressiivisen asteikon perusteella.

Aikaisemman verolainsäädännön puitteissa yrityksen omistajat ovat voineet nostaa osinkoa verottomasti aina 60 000 euroon asti, jos 9 prosentin tuotto-odotus on täytynyt. Tilinpäätösten perusteella yhtiön kumpikin osakas on voinut nostaa vuodelta 2013 verottomia osinkoja 54 713,43 euroa ja vuonna 2012

55 434,48 euroa. Jos osinko on ollut näinä vuosina enemmän kuin edellä esitetyt luvut, niin yli mennyt osa on ollut 70-prosenttisesti ansiotuloa.

4.4 Verosuunnittelu

Leppiniemen ja Waldenin mukaan tilinpäätöksen ja verotuksen suunnittelu ovat osa yrityssuunnittelua, jotka kytkeytyvät läheisesti toisiinsa. Yleensä verosuunnittelulla pyritään saamaan aikaan mahdollisimman edullisia verokustannuksia ja ennakoimaan esimerkiksi investoinneista seuraavia veroseuraamuksia. Suunnittelulla pyritään myös tekemään yrityksen rakenneratkaisuja sellaisiksi, että ne antavat yhtiölle liikkumavaraa verotettavan tulon, nettovarallisuuden laskennan sekä mahdollisten veronlainsäädäntö muutoksien ennakoimista varten. (Leppiniemi & Walden 2009, 17,19.)

Verosuunnittelussa voidaan nähdä olevan kolme tasoa: strateginen, taktinen ja operatiivinen. Näillä kolmella eri tasolla yrityksen johto tekee valintoja, jotka tähtäävät parhaaseen mahdolliseen lopputulokseen.

Strateginen verosuunnittelu liittyy yleensä yritysmuodon ja yritysrakenteen valintaan. Lisäksi yritysjärjestelyt, kuten sulautuminen, jakautuminen, liiketoimintasiirto, osakevaihto, yrityskauppa, yrityksen lopettaminen ja saneeraaminen ovat strategisia päätöksiä. (Leppiniemi & Walden 2009,144.)

Taktisella verosuunnittelulla saadaan selville toimintakeinot, joilla saavutetaan asetetut tavoitteet. Toimenpiteet, kuten halutun suuruinen osingonjako, osakaslaina ja omien osakkeiden hankkiminen ovat yleensä asetettuja tavoitteita, jotka edellyttävät tiettyä kirjanpidon ja verotuksen tavoitetulosta. Yhtiö voi taktisesti vaikuttaa muun muassa tilikauden pituuteen ja ajankohtaan sekä investointien ajoittamiseen niin, että ne osuvat mahdollisimman edulliseen ajankohtaan. Omistajan kannalta taktista verosuunnittelua on esimerkiksi tulon jakaminen pääomatuloksia ja ansiotuloksi. (Leppiniemi & Walden 2009, 144 - 145.)

Operatiivisessa verosuunnittelussa seurataan lainsäädäntöä ja oikeuskäytäntöä, jotta yhtiö toimii oikealla tavalla arkipäiväisessä toiminnassa ja tilinpäätöstä laadittaessa, ottaen huomioon uusimman lainsäädännön ja oikeuskäytännön. Operatiivisen suunnittelun avain on huolehtia, että yksittäinen toimenpide mene-

tellään oikein ja tarkoituksenmukaisesti sekä tilinpäätös- että veronäkökulmista. Oikeanlainen toimenpide voi olla esimerkiksi menojen ja tulojen tosittaminen sekä riittävien pöytäkirjojen ja dokumenttien laatiminen. Jos organisaatiossa nämä hoidetaan moitteettomasti, riittävä dokumentointi syntyy automaattisesti tilinpäätöstä ja verotusta varten. (Leppiniemi & Walden 2009, 145.)

4.5 Case-yrityksen verosuunnittelu

Yrityksen tulossuunnittelulla voidaan vaikuttaa maksetun veron määrään. Jakottamisella ja kulukirjauksien aikaistamisella on mahdollista päästä pienempään tulokseen ja sitä kautta maksettavan veron määrä vähenee. (Tomperi 2014, 196.) Tietenkin on mahdollista, että nämä toimet vain lykkäävät veronmaksua seuraaville vuosille, mutta antavat myös pelivaraa. Jos seuraavat vuodet eivät olekaan yhtä menestyksekkäitä, aiemmin kirjatut kulut eivät enää raskaita tulosta, vaan tulos näyttää paremmalta, kuin mitä se olisi ilman aikaistettuja kirjauksia. Osakeyhtiöissä on kuitenkin otettava huomioon osingonmaksu. Osakeyhtiö voi jakaa osinkoa ainoastaan, jos sillä on voitonjakokelpoisia varoja. Ellei edellisiltä tilikausilta ole kertynyt voittoa eikä jakokelpoisia varoja, yhtiön on näytettävä voittoa tilinpäätöksessään vähintään se määrä, minkä se aikoo jakaa osinkona. (Tomperi 2014, 197 - 198.)

Yritys X Oy:n tulosta olisi mahdollista suunnitella, sillä yhtiöllä on viimeisimmän tilinpäätöksen (2013) mukaan 1 098 853,95 euroa voitonjakokelpoisia varoja. Joten halutessaan omistajat voivat nostaa osinkoa yrityksestään, vaikka se ei tekisi voittoa seuraavilla tilikausilla ollenkaan. Tietenkin on otettava huomioon, että voittovarojen nostaminen vähentää esimerkiksi oman pääoman määrää ja vaikuttaa sitä myöten nettovarallisuuden määrään, josta lasketaan osakkaan matemaattinen arvo ja huojennetun osingon enimmäismäärä. Suunnittelu on pitkälti katsomista tulevaan. Suunnittelussa on otettava huomioon, mitä yritys aikoo tehdä tulevaisuudessa, kasvaako se vai pyrkiikö pitämään toimintansa nykyisen kaltaisena.

Nettovarallisuuden kasvattaminen on yksi vaihtoehto, jolla omistajien verotusta saada kevyemmäksi. Osakkaan osakkeiden nettovarallisuuden määrä ratkaisee käytännössä sen, verotetaanko osinkoa pääomatulona vai ansiotulona ja missä

suhteessa. Yritys X Oy:n tilinpäätöksistä voidaan huomata, että nettovarallisuuden määrä on ollut viime vuodet laskusuunnassa. Uusien muutosten takia olisi kannattavaa lisätä yhtiön nettovarallisuutta, jotta huojennettujen osinkojen nostomahdollisuus säilyy mahdollisimman hyvänä tai jopa kasvaa.

Aikaisemmin verotuksellisesti edullisimpaan vaihtoehtoon pääsi, kun osakkaan omistamien osakkeiden nettovarallisuus oli 666 667 euroa, mutta uuden järjestelmän mukanaan tuoma tuottoprosentin lasku kannustaa osakasta ja yhtiötä kasvattamaan nettovarallisuuttaan. Parhaimpaan tulokseen pääsee nykyään, jos nettovarallisuus ylittää 1 875 000 euroon yhden osakkaan kohdalla. Näin osakkeenomistaja voisi nostaa kevyemmin verotettuja osinkoja aina enimmäismäärään eli 150 000 euroon asti. (Viitala 2014, 149 - 150.) Yritys X:n nettovarallisuutta olisi nostettava noin 680 000 euroa osakasta kohti, jotta saavutettaisiin tavoiteltava osakaskohtainen nettovarallisuuden määrä.

Kuinka sitten Yritys X Oy:n osakkaiden kannattaa ottaa palkkansa ottaa? Yleisesti ottaen vaihtoehtoja vertailtaessa kannattavin on nostaa kevyesti verotettuja osinkoja, kun puhutaan muutaman kymmenen tuhannen euron osingosta. Toinen harkitsemisen arvoinen vaihtoehto on pienen palkan maksaminen osakkaille, koska he työskentelevät yrityksessään. Palkkatulo ei vaikuta sen saajan pääomatulon veroprosenttiin. Se on myös yhtiön kannalta hyvä valinta, koska palkka on vähennyskelpoinen erä verotuksessa. Palkan ja osingon kokonaisveroasteet kohtaavat, kun yrittäjäosakkaalle maksetaan palkkaa noin 25 000 euroa, tätä enempää ei kannata palkkana juurikaan nostaa, jos mahdollisuus kevennetyn osingon nostamiseen on olemassa. (Viitala 2014, 155 - 156.)

Yhteenvetona voidaan todeta, että paras vaihtoehto Yritys X Oy:n osakkaille on varmasti nostaa huojennettuja osinkoja matemaattisen arvon perusteella maksimi määrä, mutta harkita oman mielensä mukaan myös palkan nostamista osingon lisäksi. Kun maksetun palkan kokonaismäärä on alle 25 000 euron vuodessa, osakkaat voivat hyötyä kokonaisverorasituksessa.

Yhtiölle palkan maksaminen on osingonmaksua parempi, jos tilannetta ajatellaan verotuksen näkökulmasta. Niin kuin edellä on jo käynyt selväksi, palkka on mahdollista vähentää yhtiön tuloksesta ennen verotusta ja näin yrityksen mak-

sama tulovero jää pienemmäksi. Osingon jakamiseen palkanmaksulla ei ole vaikutusta. Osinkoa on mahdollista nostaa edelleen haluttu määrä, koska yhtiöllä on mukavasti jakokelpoisia varoja.

Verosuunnittelussa on otettava monta toisiinsa vaikuttavaa asiaa huomioon, kuten yhtiön nettovarallisuus ja sitä kautta osakkeen matemaattinen arvo sekä osakkaan mahdolliset edut yhtiöstä. Voi siis sanoa, ettei ole olemassa yhtä oikeaa mallia, joka kertoo verotuksellisesti edullisimman tavan. Jokaisen yhtiön on suunniteltava itse oma verotuksensa vallitsevan tilanteen mukaan.

Eri voitonjakomuotojen verotus	
Voitonjakomuoto	Kokonaisveroaste
Ei voitonjakoa	20 %
Pieni YEL-palkka (n. 25 000€)	26 %
Huojennettu osinko	26 %
Keskisuuri YEL-palkka (n. 33 000€)	30 %
Vuokra, korko	30 - 32 %
Ei-huojennettu pääomatulo-osinko	40,4 - 41,8 %
Ansiotulo-osinko, TyEL-palkka	> 50 %

Taulukko 4. Eri voitonjakomuotojen verotus (Viitala 2014,156.)

Voitonjaon suunnittelussa ei-huojennetut pääomatulo-osingot ja ansiotulo-osingot eivät ole verotuksellisesti erityisen edullisia osingonsaajalle. Ei-huojennetut osingot, yli 150 000 euroa, tulevat kyseeseen oikeastaan vain, kun

yhtiöllä on paljon voittovaroja ja nettovarallisuutta. (Viitala 2014, 157.) Case-yrityksen osalta ei kannata miettiä ei-huojennettuja pääomatulo- ja ansiotulo-osinkoja. Yhtiön varallisuus ei ole yksinkertaisesti riittävällä tasolla, että siellä pystyttäisiin ajattelemaan ei-huojennettuja osinkoja. Ansiotulo-osinko eli työpanokseen perustava osinko on taas muuten verotuksellisesti niin huonossa asemassa, että sitä ei kannata noteerata, koska mahdollisuus huojennettuun osinkoon on olemassa.

Kaikissa edellä esitetyissä laskuissa ja esimerkeissä, joissa on käytetty yhtiön tuloverotusta osana, on muistettava, että kyseessä on tilanne siirtymäajan jälkeen eli käytännössä vasta ensi vuodesta lähtien. Tämä johtuu siitä, että yhtiöitä on verotettu vielä vuonna 2013 syntyneestä tuloksesta 24,5 prosentilla, mutta osingot verotetaan uusien normien mukaan, ellei nostettavan osingon jakopäätöstä ole tehty ennen vuotta 2014. Esimerkiksi vuonna 2014 maksetun huojennetun osingon kokonaisveroaste on 30,2 prosenttia ja vasta vuoden 2015 osinko on veroasteeltaan 26 prosenttia.

4.6 Tulevat muutokset

Veromuutokset eivät ota loppuakseen tiukassa talouden tilassa. Valtion budjetti- ja talousarvioesityksen perusteella ensi vuoden alusta lähtien pääomatulojen progressiorajaa alennetaan ja veroprosenttia nostetaan. Muutoksen kokee ylempi veroprosentti 32 ja tuloraja 40 000 euroa, jota vasta muutettiin täksi vuodeksi. Esityksen mukaan ylempää pääomantulon veroprosenttia ollaan korottamassa 33 prosenttiin ja tulorajaksi määräytyisi 30 000 euroa. (Valtionvarainministeriö 2014a.) Edustusmenojen vähentämismahdollisuus verotuksessa poistui verovuodelle 2014, mutta tämä muutos jäi mitä ilmeisimmin vain väliaikaiseksi ratkaisuksi, koska samaisen esityksen mukaan yritysten edustusmenojen 50 prosentin vähennyskelpoisuus palautetaan vuoden 2015 alusta. (Valtionvarainministeriö 2014b).

5 Yhteenveto ja johtopäätökset

Oikein tehdyllä verosuunnittelulla voidaan välttää kaksinkertaista verotusta, mutta väärällä tavalla tehtynä se voi käydä kalliiksi. Yhteisöveron lasku ja osinkojen verotukseen tehdyt muutokset kannustavat tarkempaan verosuunnitte-

luun. Tämän voi nähdä myös huonona asiana, koska monimutkaiset säädökset ja tulkinnat verotuksessa eivät ole yksinkertaisia, joten yhtiöt joutuvat panostamaan voimavaroja suunnitteluun, jolloin se on pois varsinaisesta liiketoiminnasta. Yksinkertaisempi ja selkeämpi verolainsäädäntö poistaisi turhan kikkailun ja suunnittelun.

Verouudistuksen tavoitteellisuudesta voi olla monta mieltä. Hallituksen asettamat tavoitteet olivat yrittäjyyden, investointien ja työpaikkojen lisääminen. Vaikka yhteisöveron lasku lisää yhtiön voittovaroja, kannustaako tämä kuitenkaan ohjaamaan nämä lisävarat haluttuihin kohteisiin? Yritystoiminta sisältää aina yrittäjänriskin, joka nykyisen taloudentilan valossa on jopa normaaliakin suurempi. On mahdollista, että omistajat suuntavat voittovarot, joita ei kannata nostaa osinkoina, vähemmän riskialttiisiin kohteisiin, kuten arvopapereihin.

Tutkimuksen perusteella voidaan todeta, että verouudistuksen seurauksena kaikki listaamattomat osakeyhtiöt kärsivät verovapaan 60 000 euron poistumisesta, mutta toisaalta ehdottamia hyötyjiä ovat varakkaat osakeyhtiöt ja niiden osakkaat. Ensimmäisenä asiana tietenkin tulee yhteisöveron 4,5 prosenttiyksikön lasku, jonka perusteella yhtiöille kertyy enemmän voitonjakokelpoisia varoja. Lisäksi näillä hyvin menestyvillä osakeyhtiöillä on taseessaan huomattava määrä nettovarallisuutta, joten osakkaat voivat nostaa huojennettuja osinkoja verotuksellisesti edullisesti.

Ennen muutosta osinkojen nostaminen yli 60 000 euroa ei ole ollut verotuksellisesti syistä oikein kannattavaa, koska osinko on ollut joko 70-prosenttisesti pääomatuloa tai ansiotuloa. Nyt osinko on 150 000 euroon saakka vain 25-prosenttisesti pääomatuloa, jos osinko on enintään 8 prosenttia osakkeen matemaattinen arvosta. Jos ajatellaan pelkkää osinkojen verotusta, entisen ja nykyisen verotuskäytännön mukaan laskettuna, osingon verorasitukset kohtaavat noin 93 000 eurossa. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että uudessa järjestelmässä yli tuon 93 000 euron osingot ovat kevyemmin verotettuja kuin aiemmin ja toisaalta alle 93 000 euron osinkoja verotetaan kovemmin tästä vuodesta eteenpäin.

Kovimmin verouudistus iskee pieniin osakeyhtiöihin. Niille ei ole välttämättä kertynyt paljoakaan nettovarallisuutta, näin yhtiön jakamat osingot eivät voi olla suuria, mikäli ne haluttaisiin pitää huojennettuina. Näissä yhtiöissä joudutaan suunnittelemaan tarkasti, millä tavoin omistajat rahansa tulouttavat. Monissa tapauksissa helpoin ja jopa verotuksellisesti paras tapa on ottaa palkkaa työstä, jos vain omistaja työskentelee yhtiössä. Palkka on verotuksessa vähennyskelpoinen erä, ja jos ajatellaan, että nettovarallisuuttakaan ei ole paljoa, niin joka tapauksessa osingot verotetaan pääasiassa ansiotulona. Pitää myös muistaa, että ennen kuin osinkoa on voinut nostaa, on jo maksettu yrityksen tuloveroa 20 prosenttia. Jos osinko verotettaisiin vielä ansiotulona, se ei varsinaisesti kannusta muuhun kuin ottamaan tulon yhtiöstä palkkana.

Nettovarallisuuden määrään voidaan vaikuttaa investoinneilla ja pääoman lisäyksillä, mutta loppujen lopuksi paras tapa kasvattaa yhtiön nettovarallisuutta ja voitonjakokelpoisia varoja on, että yritystoiminta tuottaa pitkällä aikavälillä voittoa. Jotta yhtiön osakas saa verotuksellisesti parhaan hyödyn huojennetuista osingoista, uusi laki kannustaa lisäämään nettovarallisuutta aiemman 666 666,67 euron osakkaan osakekohtaisen nettovarallisuuden aina 1 875 000 euroon asti.

Opinnäytetyössä tutkittiin myös Yritys X Oy:tä case-yrityksenä. Yritys X:n kannalta yhteisöveron 4,5 prosentin lasku mahdollistaa isommat voittomäärät, mikäli viime vuosina säilynyt voitollinen toiminta jatkuu. Yhteisöveron laskun vaikutus voi tarkoittaa jo muutaman kymmenen tuhannen euron tuloksesta sitä, että yritykselle jää useita tuhansia euroja enemmän puhdasta voittoa.

Nykyisellä nettovarallisuuden määrällä yhtiön kaksi omistajaa voivat nostaa huojennettuja osinkoja vuodelta 2014 enintään 47 833,82 euroa per osakas. Tästä summasta 25 prosenttia on pääomatuloa, eli käytännössä 11 958,46 euroa on veronalaista pääomatuloa ja 35 875,36 euroa on kokonaan verovapaata tuloa. Nettovarallisuuden määrän kasvattaminen olisi yhtiölle kannattavaa, jotta osakkaan osakkeiden matemaattinen arvo kasvaisi ja huojennettujen osinkojen nostomahdollisuutta pystyisi hyödyntämään entistä paremmin.

Varteen otettava vaihtoehto Yritys X Oy:n osakkaille olisi myös maksaa huojen-
netun osingon lisäksi itselleen palkkaa, koska molemmat työskentelevät yhtiös-
sä. Palkan ja osingon kokonaisverorasitukset kohtaavat noin 25 000 euron koh-
dalla, joten kun maksettu palkka on alle 25 000 euroa, se on yrittäjäosakkaalle
itse asiassa jopa huojennettua osinkoa edullisempi. Palkan ja huojennetun
osingon yhdistelmällä osakkaat pääsevät verotuksellisesti edullisimpaan loppu-
tulokseen.

Monet suomalaiset omistavat pörssiosakkeita, joten julkisista osakeyhtiöistä
saatujen osinkojen verotus vaikuttaa useisiin yksityishenkilöihin. Pörssiosak-
keista saatujen osinkojen verotus kiristyy noin 21 prosenttia, kun osingot jäävät
alle 40 000 euron, ja noin 23 prosenttia sen ylittävältä osalta, kun niitä verote-
taan tulevaisuudessa 85-prosentisesti pääomatulona ja lopun 15 prosentin ol-
lessa edelleen verotonta tuloa.

Uusi yhteisöveromuutos heikentää verotuksellisesti yksityisyri-
tysten ja henkilö-
yhtiöiden asemaa ja kannustaa valitsemaan yritys-
muodoksi osakeyhtiön tai
osuuskunnan. Yksityisyri-
tysten ja henkilöyhtiöiden tuloverotukseen ei puututtu
millään tavalla, joten niiden verotus on tällä hetkellä tiukempaa kuin osakeyhti-
öiden ja osuuskuntien.

Tulevaisuudessa voi varautua edelleen muuttuvaan verolainsäädäntöön. Jo nyt
on selvää, että hallitus esittää veronkiristyksiä pääomatulo- ja ansiotuloverotuk-
seen, mutta yritysten verotukseen se ei tässä vaiheessa näyttäisi puuttuvan
muuten kuin palauttamalla edustusmenojen vähennyskelpoisuuden.

Taulukot

Taulukko 1. Julkisesti noteeraamattoman osakeyhtiön, pääomatulon ja osingon verotuksen kehitys, s. 23

Taulukko 2. Julkisesti noteeratun osakeyhtiön, pääomatulon ja osingon verotuksen kehitys, s. 29

Taulukko 3. Tuloveron määrä, s.31

Taulukko 4. Eri voitonjakomuotojen verotus, s. 36

Lähteet

- Eläketurvakeskus. Eläkejärjestelmät. Suomi. Eläketurvan kattavuus ja vakuuttaminen. YEL-yrittäjät. [http://www.etk.fi/fi/service/yel-yrittäjät](http://www.etk.fi/fi/service/yel-yrittajat). Luettu 5.10.2014.
- Hirsjärvi, S., Remes, P. & Sajavaara, P. 2007. Tutki ja kirjoita. 13. osin uudistettu painos. Keuruu: Otavan Kirjapaino Oy.
- Holopainen, T. 2014. Yrityksen perustamisopas: käytännön perustamistoimet. 23. uudistettu painos. Porvoo: Bookwell Oy.
- Immonen, R., Ossa, J. & Villa, S. 2014. Osakeyhtiön pääoman hallinta. 2. uudistettu painos. Helsinki: Talentum Media Oy.
- Laki varojen arvostamisesta verotuksessa 22.12.2005/1142
<http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2005/20051142>
- Laki verotusmenettelystä 18.12.1995/1558
<http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1995/19951558>
- Leppiniemi, J. & Walden, R. 2009. Tilinpäätös- ja verosuunnittelu. 10. uudistettu painos. Helsinki: WSOYpro.
- Mäkinen, L. 2014. Yrittäjän ja kirjanpitäjän vero-opas. Helsinki: Yrityskirjat Oy.
- NASDAQ. Helsinginpörssi. Tietoa pörssistä.
<http://www.nasdaqomxnordic.com/tietoaporssista>. Luettu 10.10.2014.
- OYL. Osakeyhtiölaki. 21.7.2006/624.
<http://finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2006/20060624>.
- Patentti- ja rekisterihallitus. 2014. Kaupparekisteri. Tilastoja. Yritysten lukumäärät. <http://www.prh.fi/fi/kaupparekisteri/yritystenlkm/lkm.html>. Luettu 13.10.2014.
- Pohjola, M. 2009. 1.- 2. painos. Taloustieteen oppikirja. Helsinki: WSOY Oppimateriaalit Oy.
- Raunio, M., Romppainen, L., Ukkola O. & Kotiranta, K. 2014. Varojen jakaminen ja verotus osakeyhtiössä. Helsinki: KHT-Media Oy.
- Tomperi, S. 2014. 26, uudistettu painos. Yritysverotus ja tilinpäätössuunnittelu. Helsinki: Sanoma Pro Oy.
- TVL. Tuloverolaki 30.12.1992/1535.
<http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1992/19921535>
- Valtionvarainministeriö 2014a. Talousarvioesitys 2015. Hallituksen esitys eduskunnalle. Yleisperustelut. Yhteenveto.
<http://budjetti.vm.fi/indox/sisalto.jsp?year=2015&lang=fi&maindoc=/2015/tae/hallituksenEsitys/hallituksenEsitys.xml&opennode=0:1:3:5>. Luettu 6.11.2014.

Valtiovarainministeriö 2014b. Julkaisut ja asiakirjat. Julkaisut. Budjetti. Budjettikatsaus 2015. <http://verkkojulkaisut.vm.fi/zine/38/article-4705>. Luettu 6.11.2014.

Verohallinto 2010. Syventävät vero-ohjeet. Osakkeet, osingot ja peitelty osingonjako. Työpanokseen perustuvan osingon verotus. http://www.vero.fi/fi-FI/Syventavat_veroohjeet/Elinkeinoverotus/Osakkeet_osingot_ja_peitelty_osingonjako/Tyopanokseen_perustuvan_osingon_verotus. Luettu 4.11.2014.

Verohallinto 2013a. Syventävät vero-ohjeet. Elinkeinoverotus. Osakkeet, osingot ja peitelty osingonjako. Osinkojen tuloverotus. Vanhempi versio. http://www.vero.fi/fi-FI/Syventavat_veroohjeet/Henkiloasiakkaan_tuloverotus/Korot_ja_osingot/Osingot. Luettu 2.10.2014.

Verohallinto 2013b. Syventävät vero-ohjeet. Muu verotus. Yleisradioverotus. http://www.vero.fi/fi-FI/Syventavat_veroohjeet/Muu_verotus/Yleisradiovero. Luettu 5.11.2014.

Verohallinto 2014a. Yritys ja yhteisöasiakkaat. Osakeyhtiö ja osuuskunta. Tuloverotus. http://www.vero.fi/fi-FI/Yritys_ja_yhteisoasiakkaat/Osakeyhtio_ja_osuuskunta/Tuloverotus. Luettu 10.10.2014.

Verohallinto 2014b. http://www.vero.fi/fi-FI/Syventavat_veroohjeet/Elinkeinoverotus/Tulon_veronalaisuus_ja_menon_va_hennyskelpoisuus/Edustusmenot_tuloverotuksessa. Luettu 4.11.2014.

Verohallinto 2014c. Yritys- ja yhteisöasiakkaat. Avoin yhtiö ja kommandiittiyhtiö. http://www.vero.fi/fi-FI/Yritys_ja_yhteisoasiakkaat/Avoin_yhtio_ja_kommandiittiyhtio/Tuloverotus. Luettu 26.10.2014.

Verohallinto 2014d. Syventävät vero-ohjeet. Henkilöasiakkaan tuloverotus. Korot ja osingot. Osingot. http://www.vero.fi/fi-FI/Syventavat_veroohjeet/Henkiloasiakkaan_tuloverotus/Korot_ja_osingot/Osingot. Luettu 30.10.2014.

Verohallinto. 2014e. Syventävät vero-ohjeet. Ennakkoperintä. Ennakkonpidätys osingosta ja Verohallinnolle annettavat ilmoitukset. http://www.vero.fi/fi-FI/Syventavat_veroohjeet/Ennakkoperinta/Ennakkonpidatys_osingosta_ja_Verohallinno. Luettu 23.10.2014.

Viitala, T. 2014. Osakeyhtiön voitonjaon verotus. Helsinki: Helsingin Kamari Oy/Helsingin seudun kauppakamari ja tekijä.